

Raad van de
Europese Unie

Brussel, 25 oktober 2023
(OR. en)

14720/23

Interinstitutioneel dossier:
2023/0359(NLE)

PECHE 478

VOORSTEL

van:	de secretaris-generaal van de Europese Commissie, ondertekend door mevrouw Martine DEPREZ, directeur
ingekomen:	25 oktober 2023
aan:	mevrouw Thérèse BLANCHET, secretaris-generaal van de Raad van de Europese Unie
nr. Comdoc.:	COM(2023) 587 final
Betreft:	Voorstel voor een VERORDENING VAN DE RAAD tot vaststelling, voor 2024, 2025 en 2026, van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden welke in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn, en tot wijziging van Verordening (EU) 2023/194 wat betreft de diepzeebestanden

Hierbij gaat voor de delegaties document COM(2023) 587 final.

Bijlage: COM(2023) 587 final

EUROPESE
COMMISSIE

Brussel, 25.10.2023
COM(2023) 587 final

2023/0359 (NLE)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

tot vaststelling, voor 2024, 2025 en 2026, van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden welke in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn, en tot wijziging van Verordening (EU) 2023/194 wat betreft de diepzeebestanden

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

• Motivering en doel van het voorstel

Alle verordeningen tot vaststelling van de vangstmogelijkheden moeten het oogsten van visbestanden beperken tot niveaus die stroken met de brede doelstellingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB). Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid¹ (de basisverordening) bevat doelstellingen voor vangst- en inspanningsbeperkingen die de ecologische, economische en sociale duurzaamheid van de visserijen van de EU moeten garanderen. Het Europees Parlement en de Raad hebben Verordening (EU) 2018/973² en Verordening (EU) 2019/472³ tot vaststelling van meerjarenplannen voor de Noordzee en de westelijke wateren aangenomen en daarin is voor een aantal bestanden bepaald hoe die doelstellingen bij de vaststelling van de vangstbeperkingen moeten worden bereikt.

De vangstmogelijkheden moeten voor de meeste bestanden jaarlijks en voor bepaalde bestanden om de twee à drie jaar worden vastgesteld.

Sommige vangstmogelijkheden moeten door de EU worden vastgesteld, terwijl andere moeten worden vastgesteld na multilateraal of bilateraal overleg met niet-EU-landen. Zowel de door de EU vastgestelde vangstmogelijkheden als de na multilateraal of bilateraal overleg vastgestelde vangstmogelijkheden worden volgens het beginsel van relatieve stabiliteit over de lidstaten verdeeld.

Dit voorstel heeft tot doel de vangstmogelijkheden vast te stellen voor bepaalde:

- bestanden waarvoor de vangstmogelijkheden door de EU worden vastgesteld;
- bestanden: i) die gezamenlijk met het Verenigd Koninkrijk (VK) worden beheerd in de Noordzee en de noordwestelijke wateren, met inbegrip van de diepzeebestanden in die gebieden; ii) die gezamenlijk met Noorwegen en het VK worden beheerd in de Noordzee; iii) die gezamenlijk met Noorwegen worden beheerd in het Skagerrak-Kattegat, of iv) waarvoor in de Visserijcommissie voor het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan (NEAFC) overleg met de kuststaten wordt gepleegd;
- bestanden die worden beheerd door regionale organisaties voor visserijbeheer (ROVB's); en

¹ Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1954/2003 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 2371/2002 en (EG) nr. 639/2004 van de Raad en Besluit 2004/585/EG van de Raad (PB L 354 van 28.12.2013, blz. 22).

² Verordening (EU) 2018/973 van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2018 tot vaststelling van een meerjarenplan voor demersale bestanden in de Noordzee en de visserijen die deze bestanden exploiteren, tot vastlegging van nadere bepalingen ter uitvoering van de aanlandingsverplichting in de Noordzee en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 676/2007 en (EG) nr. 1342/2008 van de Raad (PB L 179 van 16.7.2018, blz. 1).

³ Verordening (EU) 2019/472 van het Europees Parlement en de Raad van 19 maart 2019 tot vaststelling van een meerjarenplan voor bestanden die worden gevangen in de westelijke wateren en daaraan grenzende wateren en voor de visserijen die deze bestanden exploiteren, tot wijziging van Verordeningen (EU) 2016/1139 en (EU) 2018/973, en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 811/2004, (EG) nr. 2166/2005, (EG) nr. 388/2006, (EG) nr. 509/2007 en (EG) nr. 1300/2008 van de Raad (PB L 83 van 25.3.2019, blz. 1).

- bestanden in wateren van niet-EU-landen.

In dit voorstel staat bij een aantal vangstmogelijkheden “p.m.” (pro memorie) omdat:

- het wetenschappelijk advies voor sommige autonome bestanden van de EU nog niet beschikbaar was toen het voorstel werd aangenomen, of
- bepaalde vangstbeperkingen en andere aanbevelingen van de betrokken ROVB’s nog niet zijn vastgesteld omdat de jaarvergadering nog niet heeft plaatsgevonden, of
- er in afwachting van de afsluiting van het multilaterale of bilaterale overleg met bepaalde niet-EU-landen nog geen cijfers beschikbaar zijn voor: i) bestanden in wateren van niet-EU-landen; ii) gezamenlijk met niet-EU-landen beheerde bestanden; en iii) met niet-EU-landen uitgewisselde vangstmogelijkheden.

Aanpak voor de vaststelling van de vangstmogelijkheden

De Commissie publiceert jaarlijks een mededeling waarin zij op basis van wetenschappelijk advies een overzicht van de toestand van de bestanden geeft en toelicht hoe zij te werk gaat bij het voorstellen van de vangstmogelijkheden. De meest recente jaarlijkse mededeling is “*Duurzamere visserij in de EU: stand van zaken en oriëntaties voor 2024*” (COM(2023) 303).

De Commissie stelt vangstmogelijkheden voor die op wetenschappelijk advies gebaseerd zijn en stroken met de in de jaarlijkse mededeling uiteengezette aanpak.

Tussen 31 mei en 30 juni 2023 heeft de Internationale Raad voor het onderzoek van de zee (ICES) op verzoek van de Commissie zijn jaarlijks of meerjarig wetenschappelijk advies over een aantal door dit voorstel bestreken autonome bestanden van de EU uitgebracht⁴.

Gegevens zijn essentieel voor de wetenschappelijke adviezen van de ICES:

- voor bestanden waarvoor uitgebreide gegevensreeksen beschikbaar zijn aan de hand waarvan een volledige analytische, leeftijds-/lengte-gestructureerde beoordeling kan worden gemaakt, maakt de ICES ramingen van de omvang van de bestanden en prognoses over de wijze waarop de verschillende exploitatiescenario’s de omvang van de bestanden zullen beïnvloeden (vangstscenariotabellen). Op basis daarvan maakt de ICES ramingen van de aanpassingen die moeten worden aangebracht aan de vangstmogelijkheden om het bestand op een niveau te brengen dat de maximale duurzame opbrengst (MDO) kan opleveren;
- voor bestanden waarvoor minder gegevens beschikbaar zijn, verstrekt de ICES geen vangstscenario’s, maar identificeert hij langeretermijntrends op het gebied van rekrutering, biomassa en visserijsterfte. Op basis daarvan raamt de ICES de vangstmogelijkheden volgens de MDO op basis van benaderende waarden, en
- voor andere bestanden waarvoor weinig gegevens beschikbaar zijn, baseert de ICES zich bij zijn advies over het niveau van de vangstmogelijkheden op de voorzorgsbenadering en past hij een bepaalde methode toe⁵.

De ICES-beoordelingen voor de in de punten i) en ii) vermelde bestanden worden “analytische beoordeling” genoemd en het advies wordt “MDO-advies” genoemd.

⁴ <https://www.ices.dk/advice/Pages/Latest-Advice.aspx>

⁵ Zie met name het document “*ICES approach to advice on fishing opportunities*”: <https://doi.org/10.17895/ices.advice.22240624.v1>

Beoordelingen van de in punt iii) bedoelde bestanden worden “voorzorgsbeoordeling” genoemd en het advies wordt “voorzorgsadvies” genoemd.

Voor de in punt i) vermelde bestanden brengt de ICES jaarlijks advies uit. Voor de in de punten ii) en iii) vermelde bestanden verricht de ICES echter geen jaarlijkse bestandsbeoordeling en brengt zij evenmin jaarlijks advies uit.

Voor de in punt ii) vermelde bestanden beoordeelt de ICES langeretermijntrends. De ICES is dan ook van mening dat de beoordeelde toestand van het bestand niet ingrijpend zal worden gewijzigd gedurende de adviesperiode. Voor de in punt iii) vermelde bestanden vertrouwt de ICES op een voorzorgsbenadering. Voor de onder ii) en iii) vallende bestanden is het door de ICES gepubliceerde advies het beste beschikbare wetenschappelijke advies voor de gehele adviesperiode. Voor de autonome EU-bestanden waarvoor de ICES een advies publiceert dat verscheidene jaren geldig blijft, stelt de Commissie dan ook de vaststelling voor van totale jaarlijkse vangsten (TAC's) voor de gehele adviesperiode, d.w.z. een periode van twee tot drie jaar (meerjarige TAC's).

Voor de autonome EU-bestanden waarvoor nog geen wetenschappelijk advies beschikbaar is, zullen vangstmogelijkheden worden voorgesteld zodra dit wetenschappelijk advies beschikbaar is.

Ook zullen vangstmogelijkheden voor andere bestanden worden voorgesteld in het licht van de resultaten van het overleg met de niet-EU-landen of de jaarvergaderingen van de ROVB's. Met betrekking tot dat overleg en die jaarvergaderingen van de ROVB's doet de Commissie een voorstel voor de namens de EU in te nemen EU-standpunten en stelt de Raad deze standpunten vast, overeenkomstig de in de jaarlijkse mededeling geschetste aanpak. Voor het bilaterale overleg met het Verenigd Koninkrijk over gedeelde bestanden en voor de jaarvergaderingen van de ROVB's stelt de Commissie specificaties van de meerjarenstandpunten voor, die door de Raad worden vastgesteld⁶.

⁶ Besluit (EU) 2021/1875 van de Raad van 22 oktober 2021 betreffende het namens de Unie in het jaarlijks overleg met het Verenigd Koninkrijk in te nemen standpunt om tot een overeenkomst te komen over de totale toegestane vangsten (PB L 378 van 26.10.2021, blz. 6).
Besluit (EU) 2019/865 van de Raad van 14 mei 2019 betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de Visserijcommissie voor het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan (NEAFC) en tot intrekking van het besluit van 26 mei 2014 betreffende het standpunt dat namens de Unie moet worden ingenomen in de NEAFC (PB L 140 van 28.5.2019, blz. 60).
Besluit (EU) 2019/868 van de Raad van 14 mei 2019 betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de Internationale Commissie voor de instandhouding van Atlantische tonijnen (Iccat) en tot intrekking van het besluit van 8 juli 2014 betreffende het standpunt dat namens de Unie moet worden ingenomen in de Iccat (PB L 140 van 28.5.2019, blz. 78).
Besluit (EU) 2019/867 van de Raad van 14 mei 2019 betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de Commissie voor de instandhouding van de levende rijkdommen in de Antarctische wateren (CCAMLR) en tot intrekking van het besluit van 24 juni 2014 betreffende het standpunt dat namens de Unie moet worden ingenomen in de CCAMLR (PB L 140 van 28.5.2019, blz. 72).
Besluit (EU) 2019/860 van de Raad van 14 mei 2019 betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de Commissie voor de tonijnvisserij in de Indische Oceaan (IOTC), en tot intrekking van het besluit van 19 mei 2014 inzake het standpunt dat namens de Unie moet worden ingenomen in de IOTC (PB L 140 van 28.5.2019, blz. 33).
Besluit (EU) 2019/859 van de Raad van 14 mei 2019 betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de Regionale Organisatie voor het visserijbeheer in het zuidelijke deel van de Stille Oceaan (SPRFMO), en tot intrekking van het besluit van 12 juni 2017 tot vaststelling van het namens de Europese Unie in te nemen standpunt in de SPRFMO (PB L 140 van 28.5.2019, blz. 27).

Zolang het overleg aan de gang is en de jaarvergaderingen van de ROVB's nog niet hebben plaatsgevonden of er nog geen wetenschappelijk advies beschikbaar is, wordt de tekst van de desbetreffende overwegingen en bepalingen van Verordening (EU) 2023/194 van de Raad⁷ tussen vierkante haken in dit voorstel opgenomen en wordt bij de vangstmogelijkheden “p.m.” vermeld.

Zodra het overleg met de niet-EU-landen is afgesloten en de jaarvergaderingen van de betrokken ROVB's hebben plaatsgevonden of het meest recente wetenschappelijke advies beschikbaar komt, zal dit voorstel worden geactualiseerd door middel van non-papers van de diensten van de Commissie, die integraal deel zullen uitmaken van dit voorstel.

De TAC's voor 2024 voor met het VK gedeelde diepzeebestanden staan in Verordening (EU) 2023/194, maar zijn aangemerkt als “Nog vast te stellen”. Daarom is het de bedoeling om met dit voorstel Verordening (EU) 2023/194 te wijzigen wat die TAC's betreft. De TAC's

Besluit (EU) 2019/812 van de Raad van 14 mei 2019 betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de Inter-Amerikaanse Commissie voor tropische tonijn (IATTC) en de Vergadering van de partijen bij de overeenkomst inzake het internationale programma voor het behoud van dolfijnen en tot intrekking van het besluit van 12 juni 2014 betreffende het standpunt dat namens de Unie moet worden ingenomen in de IATTC (PB L 133 van 21.5.2019, blz. 13).

Besluit (EU) 2019/861 van de Raad van 14 mei 2019 betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de Visserijorganisatie voor het zuidoostelijke deel van de Atlantische Oceaan (Seafo), en tot intrekking van het besluit van 12 juni 2014 betreffende het standpunt dat namens de Unie moet worden ingenomen in de Seafo (PB L 140 van 28.5.2019, blz. 38).

Besluit (EU) 2019/862 van de Raad van 14 mei 2019 betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de Commissie voor de visserij in het westelijke en centrale deel van de Stille Oceaan (WCPFC), en tot intrekking van het besluit van 12 juni 2014 betreffende het standpunt dat namens de Unie moet worden ingenomen inzake de instandhouding en het beheer van de over grote afstanden trekkende visbestanden in de WCPFC (PB L 140 van 28.5.2019, blz. 44).

Besluit (EU) 2019/866 van de Raad van 14 mei 2019 betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de jaarlijkse conferentie van de partijen bij het Verdrag voor de instandhouding en het beheer van de koolvisbestanden in het centrale gedeelte van de Beringzee, en tot intrekking van het besluit van 12 juni 2017 tot vaststelling van het namens de Unie in te nemen standpunt in die jaarlijkse conferentie (PB L 140 van 28.5.2019, blz. 66).

Besluit (EU) 2019/858 van de Raad van 14 mei 2019 betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de vergadering van de partijen bij de Visserijovereenkomst voor de Zuid-Indische Oceaan (Siofa) en tot intrekking van het besluit van 12 juni 2017 tot vaststelling van het standpunt dat namens de Unie moet worden ingenomen in de vergadering van de partijen bij de Siofa (PB L 140 van 28.5.2019, blz. 21).

Besluit (EU) 2019/863 van de Raad van 14 mei 2019 betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de Visserijorganisatie voor het noordwestelijk deel van de Atlantische Oceaan (NAFO), en tot intrekking van het besluit van 26 mei 2014 betreffende het standpunt dat namens de Unie moet worden ingenomen in de NAFO (PB L 140 van 28.5.2019, blz. 49).

Besluit (EU) 2019/824 van de Raad van 14 mei 2019 betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de Uitgebreide Commissie van het Verdrag voor de instandhouding van de zuidelijke blauwvintonijn (CCSBT) en tot intrekking van het besluit van 12 juni 2014 betreffende het standpunt dat namens de Unie moet worden ingenomen in de CCSBT (PB L 134 van 22.5.2019, blz. 19).

Besluit (EU) 2019/859 van de Raad van 14 mei 2019 betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de Regionale Organisatie voor het visserijbeheer in het zuidelijke deel van de Stille Oceaan (SPRFMO), en tot intrekking van het besluit van 12 juni 2017 tot vaststelling van het namens de Europese Unie in te nemen standpunt in de SPRFMO (PB L 140 van 28.5.2019, blz. 27).

⁷ Verordening (EU) 2023/194 van de Raad van 30 januari 2023 tot vaststelling, voor 2023, van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden welke in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn, en tot vaststelling, voor 2023 en 2024, van dergelijke vangstmogelijkheden voor bepaalde diepzeevisbestanden (PB L 28 van 31.1.2023, blz. 1).

voor die bestanden zullen worden voorgesteld na afloop van het overleg tussen de EU en het VK voor 2024.

Aanlandingsverplichting

Krachtens artikel 15 van de basisverordening vallen alle bestanden waarvoor vangstbeperkingen gelden, sinds 1 januari 2019 onder de aanlandingsverplichting, wat betekent dat alle vangsten aan boord van de vissersvaartuigen moeten worden gebracht en gehouden, moeten worden geregistreerd en aangeland en in voorkomend geval in mindering moeten worden gebracht op de quota. De basisverordening voorziet echter in bepaalde vrijstellingen van de aanlandingsverplichting. Op basis van gezamenlijke aanbevelingen van de lidstaten heeft de Commissie gedelegeerde verordeningen vastgesteld met nadere uitvoeringsbepalingen voor de aanlandingsverplichting voor bepaalde visserijen. Daarin wordt teruggooi toegestaan op basis van de-minimisvrijstellingen of vrijstellingen op grond van hoge overlevingskansen.

Overeenkomstig artikel 16, lid 2, van de basisverordening worden de voorgestelde vangstmogelijkheden sinds de invoering van de aanlandingsverplichting niet meer vastgesteld als afspiegeling van de aangelande hoeveelheid maar als afspiegeling van de gevangen hoeveelheid, aangezien teruggooi in beginsel niet meer is toegestaan. De voorgestelde vangstmogelijkheden worden ook vastgesteld overeenkomstig andere toepasselijke bepalingen, namelijk artikel 16, lid 1, inzake het beginsel van relatieve stabiliteit en artikel 16, lid 4, dat verwijst naar de GVB-doelstellingen en de desbetreffende regels van de meerjarenplannen.

Rekening houdend met de aanlandingsverplichting stelt de Commissie TAC's voor op basis van het vangstadvies van de ICES. Bij de voorgestelde EU-quota wordt rekening gehouden met de teruggooi op basis van vastgestelde vrijstellingen; deze hoeveelheden worden niet aangeland en worden afgeboekt op de quota en dus in mindering gebracht op de EU-quota. In afwachting van de inwerkingtreding van de gedelegeerde verordeningen tot vaststelling van nadere uitvoeringsbepalingen voor de aanlandingsverplichting voor bepaalde visserijen in 2024, worden de EU-quota in dit voorstel met "p.m." aangemerkt. Daarnaast stelt de Commissie voor bestanden waarvoor de ICES alleen aanlandingsadviezen verstrekt, TAC's voor op basis van dat advies.

Jaarflexibiliteit

Ook moet rekening worden gehouden met de samenhang tussen de basisverordening en Verordening (EG) nr. 847/96 van de Raad⁸. De artikelen 3 en 4 van de laatstgenoemde verordening voorzien in jaarflexibiliteit voor quota voor zowel voorzorgs- als analytische bestanden. Krachtens artikel 2 van Verordening (EG) nr. 847/96 moet de Raad bij de vaststelling van de TAC's bepalen voor welke bestanden de artikelen 3 en 4 van die verordening niet gelden, met name op basis van de biologische toestand van de bestanden. De Commissie stelt voor om jaarflexibiliteit op grond van de artikelen 3 en 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 uit te sluiten voor analytische bestanden met een biomassa die lager ligt dan

⁸ Verordening (EG) nr. 847/96 van de Raad van 6 mei 1996 tot invoering van aanvullende voorwaarden voor het meerjarenbeheer van de TAC's en quota (PB L 115 van 9.5.1996, blz. 3).

B_{lim} ⁹, en voor voorzorgsbestanden waarvoor de ICES nulvangsten of een opschorting van de gerichte visserij aanbeveelt.

Artikel 15, lid 9, van de basisverordening voorziet nog in een andere vorm van jaarflexibiliteit voor quota. Om echter buitensporige flexibiliteit die de verwezenlijking van de GVB-doelstellingen zou ondermijnen, te voorkomen, mogen de artikelen 3 en 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 en artikel 15, lid 9, van de basisverordening niet cumulatief van toepassing zijn.

Jaarflexibiliteit voor quota uit hoofde van artikel 15, lid 9, van de basisverordening mag ook niet worden toegepast indien daardoor de verwezenlijking van de GVB-doelstellingen wordt ondermijnd, met name voor: i) analytische bestanden met een biomassa onder B_{lim} en waarvoor alleen bijvangsten of wetenschappelijke visserij worden toegestaan; en ii) voor voorzorgsbestanden waarvoor alleen dergelijke visserijen worden toegestaan. Bovendien moet flexibiliteit worden uitgesloten voor bestanden waarvoor de EU en het betrokken niet-EU-land of de betrokken niet-EU-landen niet tot overeenstemming over de toepassing van de jaarflexibiliteit zijn gekomen of de toepassing van die flexibiliteit hebben uitgesloten op basis van de biologische toestand van de bestanden.

Voorgestelde vangstmogelijkheden en toelichting

Autonome bestanden van de EU

TAC	TAC-code	TAC die wordt voorgesteld voor 2024 en, indien vermeld, ook voor 2025 of 2026 (ton)	Voorgesteld de wijziging van de TAC ten opzichte van 2023	Toelichting
Scharretong in 8c, 9 en 10; wateren van de Unie van Cefaf 34.1.1	LEZ/8C3411	3 622	+11 %	De ICES geeft een MDO-advies ¹⁰ voor twee verschillende soorten scharretong in dit gebied, nl. <i>Lepidorhombus whiffiagonis</i> en <i>Lepidorhombus Boscii</i> . De Commissie stelt voor de TAC voor beide soorten vast te stellen in lijn met het MDO-advies en de F_{MDO} -puntwaarde ¹¹ .

⁹ In de meerjarenplannen wordt “Blim” gedefinieerd als het referentiepunt voor de paaibiomassa waaronder er sprake kan zijn van een verminderde reproductiecapaciteit.

¹⁰ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.21840942.v1>

¹¹ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.21840912.v1>

In de meerjarenplannen wordt “ F_{MDO} -puntwaarde” gedefinieerd als de waarde van de geraamde visserijsterfte die bij een bepaald visserijpatroon en onder de actuele gemiddelde milieuomstandigheden de MDO op lange termijn oplevert.

TAC	TAC-code	TAC die wordt voorgesteld voor 2024 en, indien vermeld, ook voor 2025 of 2026 (ton)	Voorgesteld de wijziging van de TAC ten opzichte van 2023	Toelichting
Zeeduivel in 8c, 9 en 10; wateren van de Unie van Cefaf 34.1.1	ANF/8C3411	4 650	+7 %	De ICES geeft een MDO-advies ¹² voor twee verschillende soorten zeeduivel in dit gebied, nl. zwarte zeeduivel (<i>Lophius budegassa</i>) en witte zeeduivel (<i>Lophius piscatorius</i>). De Commissie stelt voor de TAC voor beide soorten vast te stellen in lijn met het MDO-advies en de F _{MDO} -puntwaarde.
Wijting in 8	WHG/08.	Voor 2024 en 2025: 1 347	-41 %	Voor dit bestand geeft de ICES nu een MDO-advies ¹³ . Het meest recente advies van de ICES geldt voor 2024 en 2025. De Commissie stelt voor de TAC's voor 2024 en 2025 vast te stellen in lijn met het MDO-advies.
Heek in 8c, 9 en 10; wateren van de Unie van Cefaf 34.1.1	HKE/8C3411	17 445	+10 %	De ICES geeft voor dit bestand een MDO-advies ¹⁴ . De Commissie stelt voor de TAC vast te stellen in lijn met het MDO-advies en de hoogste waarde binnen de F _{MDO} -bandbreedte (MDO F _{upper}). Zij stelt voor de TAC vast te stellen in lijn met MDO F _{upper} overeenkomstig artikel 4, lid 5, punt a), van het meerjarenplan voor de westelijke wateren, ermee rekening houdend dat de ICES eind 2022 concludeerde dat heek de meest beperkende soort in gemengde visserijen is ¹⁵ .
Langoustine in 8c, functionele eenheid 25	NEP/8CU25	Voor 2024 en 2025: 0	Wordt behouden op hetzelfde niveau.	De ICES geeft voor dit bestand een MDO-advies ¹⁶ . De Commissie stelt voor de TAC's voor 2024 en 2025 vast te stellen in lijn met het MDO-advies.
Langoustine in 8c, functionele eenheid 31	NEP/8CU31	12,4	-27 %	De ICES geeft voor dit bestand een MDO-advies ¹⁷ . De Commissie stelt voor de TAC vast te stellen in lijn met het MDO-advies.

¹² <https://doi.org/10.17895/ices.advice.21840726.v1>

¹³ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.21840951.v1>

¹⁴ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.21864336.v1>

¹⁵ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.21840897.v1>

¹⁶ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.21532947.v1>

¹⁷ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.19453487.v2>

¹⁷ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.21840969.v1>

TAC	TAC-code	TAC die wordt voorgesteld voor 2024 en, indien vermeld, ook voor 2025 of 2026 (ton)	Voorgesteld de wijziging van de TAC ten opzichte van 2023	Toelichting
Schol in het Kattegat	PLE/03AS.	2 349	+19 %	De ICES geeft voor dit bestand een MDO-advies ¹⁸ . Deze TAC vormt een gedeelte (22 %) van het ICES-advies voor schol in het Kattegat, de Belten en de Sont. Dat cijfer is gebaseerd op de in het ICES-advies vermelde verdeling van de vangsten in 2023. De Commissie stelt voor de TAC vast te stellen in lijn met het MDO-advies en de laagste waarde binnen de F_{MDO} -bandbreedte ($MDO F_{lower}$). Zij stelt voor de TAC in lijn met $MDO F_{lower}$ vast te stellen omdat kabeljauw, waarvoor er een nulvangstadvies is, bijvangst is in deze visserij.
Schol in 7b en 7c	PLE/7BC.	Voor 2024, 2025, 2026: 15	-21 %	De ICES kan geen informatie over de omvang van het bestand of de visserijdruk verstrekken en geeft voor dit bestand een voorzorgsadvies ¹⁹ . Het meest recente advies van de ICES geldt voor 2024, 2025 en 2026. De Commissie stelt voor de TAC's voor 2024, 2025 en 2026 vast te stellen in lijn met het voorzorgsadvies.
Schol in 8, 9 en 10; wateren van de Unie van Cecaf 34.1.1	PLE/8/3411	Voor 2024 en 2025: 124	-20 %	De ICES kan geen informatie over de omvang van het bestand of de visserijdruk verstrekken en geeft voor dit bestand een voorzorgsadvies ²⁰ . Het meest recente advies van de ICES geldt voor 2024 en 2025. De Commissie stelt voor de TAC's voor 2024 en 2025 vast te stellen in lijn met het voorzorgsadvies.
Witte koolvis in 8a, 8b, 8d en 8e	POL/8ABDE.	Voor 2024 en 2025: 698	-53 %	Het ICES-advies heeft betrekking op drie TAC's, de in deze rij vermelde TAC en de TAC's in de volgende twee rijen. Voor dit bestand geeft de ICES nu een MDO-advies ²¹ . Het meest recente advies van de ICES geldt voor 2024 en 2025. De Commissie stelt voor de TAC's voor 2024 en 2025 vast te stellen in lijn met het MDO-advies.

¹⁸ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.21820533.v1>

¹⁹ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.21840984.v1>

²⁰ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.21841002.v1>

²¹ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.21841014.v1>

TAC	TAC-code	TAC die wordt voorgesteld voor 2024 en, indien vermeld, ook voor 2025 of 2026 (ton)	Voorgesteld de wijziging van de TAC ten opzichte van 2023	Toelichting
Witte koolvis in 8c	POL/08C.	Voor 2024 en 2025: 78	-53 %	Idem als hierboven.
Witte koolvis in 9 en 10; wateren van de Unie van Ceeaf 34.1.1	POL/9/3411	Voor 2024 en 2025: 96	-53 %	Idem als hierboven.
Tong in 7b en 7c	SOL/7BC.	Voor 2024, 2025, 2026: 15	-21 %	De ICES kan geen informatie over de omvang van het bestand of de visserijdruk verstrekken en geeft voor dit bestand een voorzorgsadvies ²² . Het meest recente advies van de ICES geldt voor 2024, 2025 en 2026. De Commissie stelt voor de TAC's voor 2024, 2025 en 2026 vast te stellen in lijn met het voorzorgsadvies.
Tong in 8a en 8b	SOL/8AB.	2 489	-7 %	De ICES geeft voor dit bestand een MDO-advies ²³ . De Commissie stelt voor de TAC vast te stellen in lijn met het MDO-advies en de F_{MDO} -puntwaarde.
Tong in 8c, 8d, 8e, 9 en 10; wateren van de Unie van Ceeaf 34.1.1	SOO/8CDE34	Voor 2024 en 2025: 435	-33 %	De TAC heeft betrekking op drie soorten tong in dit gebied, nl. <i>Solea solea</i> en twee andere tongsoorten. De ICES geeft alleen voor <i>Solea solea</i> in dit gebied een MDO-advies ²⁴ . Het meest recente advies van de ICES geldt voor 2024 en 2025. Voor 2024 en 2025 stelt de Commissie voor sub-TAC's voor <i>Solea solea</i> vast te stellen in lijn met het MDO-advies. Zij stelt ook voor de TAC's vast te stellen in lijn met het advies voor <i>Solea solea</i> en rekening houdend met de soortspecifieke vangsten (48 % <i>Solea solea</i> en 52 % andere tongsoorten). Dat cijfer is gebaseerd op de vangstaandelen in 2020-2022 zoals vermeld in het ICES-advies.

²² <https://doi.org/10.17895/ices.advice.21840984.v1>

²³ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.21864309.v1>

²⁴ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.21864312.v1>

TAC	TAC-code	TAC die wordt voorgesteld voor 2024 en, indien vermeld, ook voor 2025 of 2026 (ton)	Voorgesteld de wijziging van de TAC ten opzichte van 2023	Toelichting
Horsmakreel in 9	JAX/09.	173 873	+5 %	De ICES geeft voor dit bestand een MDO-advies ²⁵ . De Commissie stelt voor de TAC vast te stellen in lijn met het MDO-advies.
Zeebaars in 8a en 8b	Niet van toepassing	Niet van toepassing	Niet van toepassing	De ICES geeft voor dit bestand een MDO-advies ²⁶ . De Commissie stelt voor de meeneemlimiet voor de recreatievisserij te verlagen tot één vis per dag. Zij stelt ook voor dat Frankrijk en Spanje voor de commerciële visserij vangstbeperkingen vaststellen onder het niveau dat overeenkomt met de F_{MDO} -puntwaarde, zoals evenredig verlaagd om rekening te houden met de afname van de biomassa (1 906 ton).

In tabel F van bijlage 36 bij de handels- en samenwerkingsovereenkomst vermelde bestanden

Voorts stelt de Commissie vangstmogelijkheden voor voor bepaalde bestanden die zijn vermeld in tabel F van bijlage 36 bij de handels- en samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, enerzijds, en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, anderzijds²⁷ (de handels- en samenwerkingsovereenkomst). In die bijlage zijn bestanden opgenomen die slechts in de wateren van één partij aanwezig zijn.

TAC	TAC-code	Voor 2024 voorgestelde TAC (ton)	Voorgesteld de wijziging van de TAC ten opzichte van 2023	Toelichting

²⁵ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.21907971.v1>

²⁶ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.21840756.v1>

²⁷ Handels- en samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, enerzijds, en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, anderzijds (PB L 149 van 30.4.2021, blz. 10).

TAC	TAC-code	Voor 2024 voorgestelde TAC (ton)	Voorgesteld de wijziging van de TAC ten opzichte van 2023	Toelichting
Golfrog in 8 — TAC binnen de TAC voor roggen in 8 en 9 ²⁸	RJU/8-C. — TAC binnen SRX/89-C.	33	Wordt behouden op hetzelfde niveau.	De ICES kan geen informatie over de omvang van het bestand of de visserijdruk verstrekken en geeft voor dit bestand een voorzorgsadvies ²⁹ . Het meest recente advies van de ICES geldt voor 2023 en 2024. De Commissie stelt voor de TAC voor 2024 op hetzelfde niveau vast te stellen als het niveau dat de Raad in 2022 had vastgesteld op basis van het advies voor 2023 en 2024.
Golfrog in 9 — TAC binnen de TAC voor roggen in 8 en 9	RJU/9-C. — TAC binnen SRX/89-C.	50	Wordt behouden op hetzelfde niveau.	De ICES kan geen informatie over de omvang van het bestand of de visserijdruk verstrekken en geeft voor dit bestand een voorzorgsadvies ³⁰ . Het meest recente advies van de ICES geldt voor 2023 en 2024. De Commissie stelt voor de TAC voor 2024 op hetzelfde niveau vast te stellen als het niveau dat de Raad in 2022 had vastgesteld op basis van het advies voor 2023 en 2024.

Aal

De ICES verstrekt advies voor het hele natuurlijke verspreidingsgebied van Europese aal (*Anguilla anguilla*), dat het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee omvat. Gezien de kritieke toestand van Europese aal heeft de ICES de afgelopen twee decennia geadviseerd de antropogene sterfte van Europese aal in zijn hele natuurlijke verspreidingsgebied zo dicht mogelijk bij nul te houden. Met name adviseerde de ICES in november 2021 en november 2022³¹ om, bij toepassing van de voorzorgsbenadering, nulvangsten op te leggen voor aal in alle habitats. Dat advies gold voor zowel recreatieve als commerciële vangsten en had ook betrekking op vangsten van glasalen voor uitzetting en aquacultuur. Voorts merkte de ICES op 30 mei 2022 op³² dat, ondanks de inspanningen van de lidstaten, over het geheel genomen geen vooruitgang werd geboekt bij de doelstelling dat in de hele EU 40 % van de biomassa aan schieraal naar zee moet kunnen ontsnappen, conform

²⁸ In tabel F van bijlage 36 bij de handels- en samenwerkingsovereenkomst vermeld bestand.

²⁹ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.19754485.v1>

³⁰ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.19754488.v1>

³¹ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.19754491.v1>

³² <https://doi.org/10.17895/ices.advice.7752>

<https://doi.org/10.17895/ices.advice.19772374.v1>

<https://doi.org/10.17895/ices.advice.19902958>

artikel 2, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1100/2007 van de Raad³³. Ook adviseerde de ICES dat de instandhoudingsinspanningen gericht moeten zijn op maatregelen die per definitie een grote kans maken om de sterfte terug te dringen en het ontsnappingspercentage te verhogen. Het ICES-advies voor 2024 wordt op 1 november 2023 gepubliceerd.

In de jaarlijkse verordeningen tot vaststelling van de vangstmogelijkheden werd voor de aalvisserij een sluitingsperiode van drie opeenvolgende maanden vastgesteld voor de mariene en brakke wateren van de EU van het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan (voor de periode 2018-2022) en voor alle mariene, brakke en zoete wateren van de Middellandse Zee (voor de periode 2019-2022). Bij Verordening (EU) 2023/194 van de Raad werd de sluitingsperiode verlengd tot zes maanden voor alle aalvisserijactiviteiten in de mariene en brakke wateren van de EU van het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan en van de Middellandse Zee, en voor EU-vaartuigen in alle mariene wateren van de Middellandse Zee. Een sluitingsperiode van zes maanden werd geacht het bestand beter te beschermen dan de tot dan toe geïmplementeerde EU- en nationale maatregelen. Daarnaast werd bij Verordening (EU) 2023/194 van de Raad een verbod ingesteld op elke recreatievisserij op aal in die wateren.

Gezien de aanhoudende kritieke toestand van Europese aal stelt de Commissie voor 2024 voor om de sluiting van zes maanden en het verbod op recreatievisserij op aal in de mariene en brakke wateren van de EU van het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan en in alle mariene, brakke en zoete wateren van de Middellandse Zee te handhaven. Dit voorstel zal worden bijgewerkt nadat de ICES zijn wetenschappelijk advies voor Europese aal in het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan en in de Middellandse Zee voor 2024 zal hebben uitgebracht. Ook stelt de Commissie voor om voor 2024 te verduidelijken dat de sluiting in het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan de belangrijkste migratieperiode in de desbetreffende levensfase van aal in het betrokken visserijgebied moet bestrijken, en dat de sluitingsperiodes in ICES-deelgebied 3 (Skagerrak-Kattegat en Oostzee) moeten worden overeengekomen tussen de betrokken lidstaten om ervoor te zorgen dat aal die uit de Oostzee naar de Noordzee trekt, wordt beschermd. Dit voorstel zal ook na de jaarvergadering van de Algemene Visserijcommissie voor de Middellandse Zee (GFCM) van 2023 worden bijgewerkt om rekening te houden met eventuele aanvullende maatregelen voor de Middellandse Zee die tijdens die jaarvergadering worden genomen.

- **Verenigbaarheid met bestaande bepalingen op het beleidsterrein**

De voorgestelde maatregelen zijn in overeenstemming met de doelstellingen en regels van het GVB.

- **Samenhang met andere beleidsgebieden van de EU**

De voorgestelde maatregelen zijn in overeenstemming met het ander EU-beleid, met name op milieugebied.

2. RECHTSGRONDSLAG, SUBSIDIARITEIT EN EVENREDIGHEID

- **Rechtsgrondslag**

De rechtsgrondslag van dit voorstel is artikel 43, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU).

³³ Verordening (EG) nr. 1100/2007 van de Raad van 18 september 2007 tot vaststelling van maatregelen voor het herstel van het bestand van Europese aal (PB L 248 van 22.9.2007, blz. 17).

- **Subsidiariteit (bij niet-exclusieve bevoegdheid)**

Het voorstel valt onder de exclusieve bevoegdheid van de EU als bedoeld in artikel 3, lid 1, punt d), VWEU. Het subsidiariteitsbeginsel is derhalve niet van toepassing.

- **Evenredigheid**

In het voorstel worden de vangstmogelijkheden aan de lidstaten toegewezen overeenkomstig de doelstellingen van de basisverordening, de toepasselijke meerjarenplannen, de resultaten van het overleg met de niet-EU-landen en de resultaten van de jaarvergaderingen van de ROVB's. Krachtens artikel 16, leden 6 en 7, en artikel 17 van de basisverordening beslissen de lidstaten zelf hoe de hun ter beschikking staande vangstmogelijkheden volgens bepaalde in die artikelen vermelde criteria kunnen worden toegewezen aan vissersvaartuigen die hun vlag voeren. De lidstaten beschikken dan ook over de nodige speelruimte om met het oog op de benutting van de voor hen beschikbare vangstmogelijkheden de toegewezen quota te verdelen volgens het sociale/economische model van hun keuze.

- **Keuze van instrument**

Een verordening wordt het meest passende instrument geacht omdat daarin voorschriften kunnen worden opgenomen die rechtstreeks van toepassing zijn voor de lidstaten en de betrokken exploitanten. Zo kan ervoor worden gezorgd dat de voorschriften tijdig en op geharmoniseerde wijze worden uitgevoerd, hetgeen tot grotere rechtszekerheid leidt.

3. EVALUATIE, RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDEN EN EFFECTBEOORDELING

- **Evaluatie van bestaande wetgeving en controle van de resultaatgerichtheid ervan**

Niet van toepassing.

- **Raadpleging van belanghebbenden**

- a) Wijze van raadpleging, belangrijkste geraadpleegde sectoren en algemeen profiel van de respondenten

De Commissie heeft, met name via de adviesraden, belanghebbenden geraadpleegd op basis van haar jaarlijkse mededeling *Duurzamere visserij in de EU: stand van zaken en oriëntaties voor 2024*.

- b) Samenvatting van de reacties en de manier waarop daarmee rekening is gehouden

In hun reactie op de bovengenoemde jaarlijkse mededeling hebben de belanghebbenden hun mening gegeven over de door de Commissie verrichte evaluatie van de toestand van de bestanden en over de vraag welke beheersmatige reactie passend is. De Commissie heeft met die reacties rekening gehouden bij de uitwerking van dit voorstel.

- **Bijeenbrengen en gebruik van expertise**

Het wetenschappelijk advies van de ICES is gebaseerd op een door zijn deskundigengroepen en besluitvormingsorganen opgezet kader en wordt uitgebracht in lijn met zijn kaderpartnerschapsovereenkomst met de Commissie.

Het GVB heeft als doel de bestanden te herstellen tot een niveau waarmee de MDO kan worden gehaald, en ze op dat niveau te houden. Dit doel is uitdrukkelijk opgenomen in artikel 2, lid 2, van de basisverordening, waarin is bepaald dat dit exploitatieniveau “[...] voor alle

bestanden uiterlijk in 2020 [moet worden] verwezenlijkt”. Dit sluit aan bij de toezegging van de EU met betrekking tot de conclusies van de wereldtop over duurzame ontwikkeling (Johannesburg 2002) en het bijbehorende uitvoeringsplan.

De vangstmogelijkheden voor doelbestanden in de Noordzee en de westelijke wateren³⁴ waarvoor een MDO-advies bestaat, moeten worden vastgesteld op basis van de betrokken meerjarenplannen, waarin een bandbreedte van visserijsterftewaarden die de MDO opleveren (F_{MDO} -bandbreedte) is vastgelegd en die dus onder bepaalde voorwaarden een zekere flexibiliteit bieden. De Commissie heeft de ICES verzocht wetenschappelijk advies te verstrekken dat kan worden gebruikt voor het implementeren van de flexibiliteit, onder meer om te beoordelen of aan de voorwaarden voor het gebruik van die flexibiliteit is voldaan. Voor de vaststelling van de TAC's mag de hogere F_{MDO} -bandbreedte worden gebruikt op voorwaarde dat de biomassa van het betrokken bestand boven $MDO B_{trigger}$ ligt, en alleen indien dat blijkt uit wetenschappelijk advies of bewijsmateriaal noodzakelijk is om:

- de doelstellingen van het betrokken meerjarenplan te bereiken in het geval van gemengde visserijen, of
- ernstige schade aan een bestand door wisselwerkingen binnen of tussen soorten te vermijden, of
- grote jaarlijkse schommelingen te beperken.

$B_{trigger}$ is het niveau van biomassa waaronder beheersmaatregelen moeten worden genomen om ervoor te zorgen dat een bestand zich kan herstellen tot boven het niveau dat op lange termijn de MDO kan opleveren. Blandt de biomassa van een bestand onder $MDO B_{trigger}$, dan moeten de vangstmogelijkheden worden vastgesteld op een met de visserijsterfte overeenkomend niveau dat evenredig met de afname van de biomassa wordt verlaagd.

Voor dit voorstel wordt dan ook gebruikgemaakt van de MDO-adviezen indien deze voorhanden zijn. Overeenkomstig de GVB-doelstellingen stemmen TAC's die op basis van MDO-advies worden voorgesteld, overeen met het niveau dat volgens dat advies borg zou staan voor het halen van de MDO. Deze aanpak is in overeenstemming met de beginselen van de jaarlijkse mededeling *“Naar een duurzamere visserij in de EU: stand van zaken en oriëntaties voor 2024”*.

Op grond van artikel 4, lid 6, van het meerjarenplan voor de Noordzee en artikel 4, lid 7, van het meerjarenplan voor de westelijke wateren moeten de vangstmogelijkheden voor de doelbestanden in elk geval zo worden vastgesteld dat de waarschijnlijkheid dat de biomassa onder B_{lim} terechtkomt, minder dan 5 % bedraagt. Wanneer een MDO-advies beschikbaar is, kan de ICES dergelijke waarschijnlijkheden op korte termijn opnemen in zijn advies. Om ervoor te zorgen dat die waarschijnlijkheid wordt gehaald, kan het nodig zijn de visserijsterfte van het doelbestand dienovereenkomstig te verminderen of de gerichte visserij op te schorten.

Voor bestanden waarvoor weinig gegevens beschikbaar zijn, bevat het wetenschappelijk advies van de ICES kwantitatieve richtsnoeren voor vangsten, waarvan is gebruikgemaakt voor de bepaling van het niveau van de voorgestelde TAC's.

De vangstmogelijkheden voor bijvangstbestanden in de Noordzee en de westelijke wateren moeten ook op basis van de betrokken meerjarenplannen worden vastgesteld. De TAC's voor bijvangstbestanden worden voorgesteld op basis van het MDO-advies, indien beschikbaar. Bij

³⁴ In artikel 1, lid 1, van het meerjarenplan voor de Noordzee en het meerjarenplan voor de westelijke wateren genoemde bestanden.

de vaststelling van de vangstmogelijkheden voor bijvangstbestanden moet ook rekening worden gehouden met overwegingen betreffende gemengde visserijen.

Voor bijvangstbestanden waarvoor weinig gegevens beschikbaar zijn, worden de TAC's voorgesteld op basis van de kwantitatieve richtsnoeren voor vangsten in het wetenschappelijk advies van de ICES.

- **Effectbeoordeling**

De werkingssfeer van de verordening tot vaststelling van de vangstmogelijkheden is omschreven in artikel 43, lid 3, VWEU.

Het is de bedoeling om met dit voorstel een kortetermijnaanpak te vermijden en te streven naar duurzaamheid op de lange termijn. Er is rekening gehouden met initiatieven van belanghebbenden en adviesraden indien deze door de ICES positief werden beoordeeld. Het GVB-hervormingsvoorstel van de Commissie was gebaseerd op een effectbeoordeling (SEC(2011) 891) waarin werd geoordeeld dat de verwezenlijking van de MDO-doelstelling een noodzakelijke voorwaarde was om tot ecologische, economische en sociale duurzaamheid te komen en dat die drie doelstellingen niet los van elkaar kunnen worden verwezenlijkt.

Wat de ROVB-vangstmogelijkheden en de met niet-EU-landen gezamenlijk beheerde bestanden betreft, worden met dit voorstel hoofdzakelijk internationaal overeengekomen maatregelen geïmplementeerd. Bij het voorbereiden en voeren van de internationale onderhandelingen waarin vangstmogelijkheden van de EU worden overeengekomen met niet-EU-landen, worden alle aspecten die van belang zijn voor de beoordeling van de mogelijke gevolgen van de vangstmogelijkheden in aanmerking genomen.

- **Resultaatgerichtheid en vereenvoudiging**

Het voorstel voorziet in de vereenvoudiging van de administratieve procedures voor de overheidsinstanties van de EU en de lidstaten, met name wat betreft de voorschriften op het gebied van inspanningsbeheer.

- **Grondrechten**

Het voorstel strookt met de grondrechten, en met name die welke in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie zijn erkend.

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

Het voorstel heeft geen gevolgen voor de begroting.

5. OVERIGE ELEMENTEN

- **Uitvoeringsplanning en regelingen betreffende controle, evaluatie en rapportage**

De monitoring en de naleving van de voorschriften worden gewaarborgd overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad³⁵.

³⁵ Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad van 20 november 2009 tot vaststelling van een controleregeling van de Unie die de naleving van de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid moet garanderen, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 847/96, (EG) nr. 2371/2002, (EG) nr. 811/2004, (EG) nr. 768/2005, (EG) nr. 2115/2005, (EG) nr. 2166/2005, (EG) nr. 388/2006, (EG) nr. 509/2007, (EG) nr. 676/2007, (EG) nr. 1098/2007, (EG) nr. 1300/2008, (EG) nr. 1342/2008 en tot

intrekking van Verordeningen (EEG) nr. 2847/93, (EG) nr. 1627/94 en (EG) nr. 1966/2006 (PB L 343 van 22.12.2009, blz. 1).

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

tot vaststelling, voor 2024, 2025 en 2026, van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden welke in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn, en tot wijziging van Verordening (EU) 2023/194 wat betreft de diepzeebestanden

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 43, lid 3,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op grond van artikel 6 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad³⁶ moeten instandhoudingsmaatregelen worden vastgesteld, waarbij rekening wordt gehouden met de beschikbare wetenschappelijke, technische en economische adviezen, met inbegrip van, waar relevant, verslagen van het Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij (WTECV) en van andere adviesinstanties, alsmede adviezen die zijn ontvangen van adviesraden.
- (2) Het is aan de Raad om de maatregelen aan te nemen voor de vaststelling en de verdeling van de vangstmogelijkheden, inclusief, voor zover nodig, bepaalde functioneel daarmee verbonden voorwaarden. Op grond van artikel 16, lid 4, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 moeten de vangstmogelijkheden worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 2, lid 2, van die verordening genoemde doelstellingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB). Krachtens artikel 16, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 moeten de vangstmogelijkheden zodanig aan de lidstaten worden toegewezen dat de relatieve stabiliteit van de visserijactiviteiten van iedere lidstaat voor elk visbestand of elke visserij gewaarborgd is.
- (3) De totale toegestane vangsten (TAC's) moeten derhalve overeenkomstig artikel 3 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 worden vastgesteld op basis van de beschikbare wetenschappelijke adviezen, met inachtneming van zowel de biologische en sociaal-economische aspecten als de verplichting tot billijke behandeling van de visserijsectoren en rekening houdend met de standpunten die kenbaar zijn gemaakt tijdens de raadpleging van de belanghebbenden.
- (4) Uit hoofde van artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 vallen alle bestanden waarvoor vangstbeperkingen gelden, sinds 1 januari 2019 onder de aanlandingsverplichting, hoewel er bepaalde vrijstellingen van toepassing kunnen zijn.

³⁶ Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1954/2003 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 2371/2002 en (EG) nr. 639/2004 van de Raad en Besluit 2004/585/EG van de Raad (PB L 354 van 28.12.2013, blz. 22).

Op basis van gezamenlijke aanbevelingen van de lidstaten en overeenkomstig artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 stelt de Commissie gedelegeerde verordeningen vast met nadere uitvoeringsbepalingen voor de implementering van de aanlandingsverplichting voor bepaalde visserijen.

- (5) Bij het vaststellen van de vangstmogelijkheden voor bestanden die onder de aanlandingsverplichting vallen, moet er rekening mee worden gehouden dat teruggooi in principe niet meer is toegestaan. De vangstmogelijkheden moeten derhalve worden gebaseerd op de adviescijfers voor de totale vangsten, zoals aangeleverd door de Internationale Raad voor het onderzoek van de zee (ICES). De hoeveelheden die bij wijze van vrijstelling van de aanlandingsverplichting nog wel mogen worden teruggegooid, moeten in mindering worden gebracht op die adviescijfers voor de totale vangsten. Daarnaast moeten voor bestanden waarvoor de ICES alleen aanlandingsadviezen verstrekt, de vangstmogelijkheden worden vastgesteld op basis van die adviezen.
- (6) Bij de Verordeningen (EU) 2018/973 en (EU) 2019/472 van het Europees Parlement en de Raad³⁷ zijn meerjarenplannen voor de Noordzee en de westelijke wateren vastgesteld. In die meerjarenplannen zijn streefdoelen en maatregelen vastgesteld voor het langetermijnbeheer van de bestanden die onder die meerjarenplannen vallen. De vangstmogelijkheden voor de in artikel 1, lid 1, van die verordeningen vermelde bestanden (doelbestanden) moeten worden vastgesteld overeenkomstig de bandbreedten van visserijsterftewaarden die de maximale duurzame opbrengst (MDO) opleveren (F_{MDO} -bandbreedten) of op een lager niveau, en overeenkomstig de vrijwaringsmaatregelen van die verordeningen. De F_{MDO} -bandbreedten zijn vermeld in de desbetreffende ICES-adviezen. Indien geen degelijke wetenschappelijke informatie beschikbaar is, moeten de vangstmogelijkheden voor de in artikel 1, lid 1, of artikel 1, lid 4, van die verordeningen bedoelde bestanden (bijvangstbestanden) worden vastgesteld conform de voorzorgsbenadering, zoals aangegeven in die verordeningen. Op grond van artikel 5, lid 3, van die verordeningen moet bij de vaststelling van de vangstmogelijkheden voor bijvangstbestanden ook rekening worden gehouden met overwegingen betreffende gemengde visserijen.
- (7) Krachtens artikel 7 van het meerjarenplan voor de Noordzee en artikel 8 van het meerjarenplan voor de westelijke wateren moeten, indien uit wetenschappelijk advies blijkt dat de paaibiomassa van een van de in artikel 1, lid 1, van die verordeningen genoemde bestanden lager is dan het grensreferentiepunt voor biomassa (B_{lim})³⁸, extra herstelmaatregelen worden genomen om te waarborgen dat het betrokken bestand snel weer boven een niveau komt dat de MDO kan opleveren. Meer specifiek kunnen die herstelmaatregelen inhouden dat de gerichte visserij op het bestand in kwestie wordt geschorst en dat de vangstmogelijkheden voor die of andere bestanden in de betrokken visserijen voldoende worden verlaagd.
- (8) Op grond van artikel 4, lid 6, van het meerjarenplan voor de Noordzee en artikel 4, lid 7, van het meerjarenplan voor de westelijke wateren moeten de vangstmogelijkheden voor de doelbestanden in elk geval zo worden vastgesteld dat de

³⁷ Verordening (EU) 2018/973 van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2018 tot vaststelling van een meerjarenplan voor demersale bestanden in de Noordzee en de visserijen die deze bestanden exploiteren, tot vastlegging van nadere bepalingen ter uitvoering van de aanlandingsverplichting in de Noordzee en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 676/2007 en (EG) nr. 1342/2008 van de Raad (PB L 179 van 16.7.2018, blz. 1).

³⁸ B_{lim} is de biomassa waaronder er sprake kan zijn van verminderde reproductiecapaciteit.

waarschijnlijkheid dat de biomassa onder B_{lim} terechtkomt, minder dan 5 % bedraagt. Om ervoor te zorgen dat die waarschijnlijkheid wordt gehaald, kan het in sommige gevallen nodig zijn de visserijsterfte van de doelbestanden dienovereenkomstig te verminderen of de gerichte visserij op te schorten.

- (9) De ICES adviseert voor bepaalde bestanden nulvangsten of merkt voor doelbestanden die onder de meerjarenplannen voor de Noordzee of voor de westelijke wateren vallen, op dat het halen van een waarschijnlijkheid van minder dan 5 % dat de biomassa onder B_{lim} daalt, i) lage vangsten vereist, ii) nulvangsten vereist, of iii) zelfs niet met nulvangsten kan worden bereikt. Als de TAC's evenwel op de aanbevolen niveaus worden vastgesteld, zou de verplichting tot aanlanding van alle vangsten, inclusief bijvangsten van die bestanden in gemengde visserijen, resulteren in het verschijnen van “choke species” (knelsoorten of verstikkingssoorten). Een “verstikkingssoort” is een soort waarvoor geen quotum beschikbaar is en die ervoor kan zorgen dat een of meer vissersvaartuigen de visserij moeten stopzetten, ook al beschikken zij nog over quota voor andere soorten. Voor die bestanden moeten dan ook specifieke TAC's voor bijvangsten worden vastgesteld om een evenwicht te vinden tussen de instandhouding van de visserijen — in het licht van de mogelijk ernstige sociaal-economische gevolgen als dat niet zou gebeuren — en de noodzaak om een goede biologische toestand van die bestanden te bereiken, rekening houdend met de moeilijkheid om alle bestanden in een gemengde visserij op MDO-niveau te bevissen. Die bijvangst-TAC's moeten worden vastgesteld op een niveau dat de sterfte voor die bestanden doet afnemen, stimulansen biedt om de selectiviteit te verbeteren en bijvangsten van die bestanden voorkomt. Ter vermindering van de vangsten van bestanden waarvoor bijvangst-TAC's zijn vastgesteld, moeten de vangstmogelijkheden voor de visserijen waarbij vis uit deze bestanden wordt gevangen, worden vastgesteld op niveaus die de biomassa van kwetsbare bestanden weer op een duurzaam peil helpen brengen.
- (10) Om er zoveel mogelijk voor te zorgen dat de vangstmogelijkheden in gemengde visserijen worden benut overeenkomstig artikel 16, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1380/2013, moet een quotumruilsysteem worden opgezet voor lidstaten die geen quotum hebben voor hun onvermijdelijke bijvangsten.
- (11) De TAC's voor blauwvintonijn (*Thunnus thynnus*) in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en in de Middellandse Zee moeten worden vastgesteld overeenkomstig Verordening (EU) 2016/1627 van het Europees Parlement en de Raad³⁹.
- (12) Overeenkomstig artikel 2, lid 2, en artikel 16, 4, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 geldt voor bestanden die niet onder het meerjarenplan voor de Noordzee of het meerjarenplan voor de westelijke wateren vallen, het volgende: i) wanneer adequate wetenschappelijke informatie beschikbaar is, moeten de vangstmogelijkheden worden vastgesteld in overeenstemming met het MDO-niveau voor de visserijsterfte, en ii) indien dergelijke informatie niet beschikbaar is, moeten de vangstmogelijkheden worden vastgesteld in overeenstemming met de voorzorgsbenadering voor het visserijbeheer, zoals gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt (8), van Verordening (EU) nr. 1380/2013.

³⁹ Verordening (EU) 2016/1627 van het Europees Parlement en de Raad van 14 september 2016 betreffende een meerjarig herstelplan voor blauwvintonijn in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 302/2009 van de Raad (PB L 252 van 16.9.2016, blz. 1).

- (13) Voor bepaalde bestanden blijft het ICES-advies enkele jaren geldig en is dat advies nog steeds het beste beschikbare wetenschappelijke advies voor de gehele adviesperiode. In die gevallen moeten jaarlijkse TAC's voor de gehele adviesperiode worden vastgesteld (meerjarige TAC's). Indien in die periode echter nieuw ICES-advies beschikbaar komt, moet ervoor worden gezorgd dat de meerjarige TAC's in overeenstemming blijven met het nieuwe advies. Bovendien moet ervoor worden gezorgd dat de jaarlijkse verlagingen van het adviescijfer voor de totale vangsten die worden toegepast om rekening te houden met vrijstellingen van de aanlandingsverplichting, in overeenstemming blijven met de beschikbare gegevens.
- (14) Zeebaars (*Dicentrarchus labrax*) in de ICES-sectoren 8a en 8b (Golf van Biskaje) is een doelbestand dat onder het meerjarenplan voor de westelijke wateren valt. Volgens het ICES-advies⁴⁰ voor 2024 is de biomassa van dat bestand in 2023 onder MDO $B_{trigger}$ gedaald en zal zij naar verwachting in 2024 verder afnemen, maar wel boven B_{lim} blijven. Daarom moeten passende herstelmaatregelen worden vastgesteld om ervoor te zorgen dat dat bestand snel terugkeert boven een niveau dat de MDO kan opleveren. Frankrijk en Spanje moeten er daarom voor zorgen dat de vangstmogelijkheden voor dat bestand, die zij voor 2024 moeten vaststellen, resulteren in een visserijsterfte die lager ligt dan de F_{MDO} -puntwaarde⁴¹, zoals evenredig verlaagd om rekening te houden met de afname van de biomassa; daarnaast moeten zij aanvullende maatregelen vaststellen overeenkomstig artikel 19 van Verordening (EU) nr. 1380/2013. Volgens het ICES-advies voor 2024 mogen de vangstmogelijkheden voor de commerciële visserij bijgevolg niet meer bedragen dan 1 906 ton.
- (15) De maatregelen voor de recreatievisserij op zeebaars in de ICES-sectoren 8a en 8b moeten worden aangescherpt, gezien de grote impact van die visserij op de biomassa van dat bestand en rekening houdend met de afgenomen biomassa. De meeneemlimiet moet daarom worden verlaagd tot één gevangen en gehouden vis per visser per dag. Vaste netten moeten ook worden uitgesloten omdat deze niet selectief genoeg zijn en er waarschijnlijk meer exemplaren mee worden gevangen dan de vastgestelde limiet.
- (16) [In mei 2022 merkte de ICES op⁴² dat, ondanks de inspanningen van de lidstaten voor het herstel van Europese aal (*Anguilla Anguilla*), over het geheel genomen geen vooruitgang werd geboekt bij de doelstelling dat in de hele Unie 40 % van de biomassa aan schieraal naar zee moet kunnen ontsnappen, conform artikel 2, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1100/2007 van de Raad⁴³, en dat geen duidelijke sterftepatronen werden waargenomen. In november 2022 adviseerde de ICES opnieuw⁴⁴ om, bij toepassing van de voorzorgsbenadering, nulvangsten op te leggen voor Europese aal (*Anguilla anguilla*) in alle habitats en in alle levensfasen in het hele natuurlijke verspreidingsgebied, dat het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee bestrijkt. Dat advies geldt voor zowel recreatieve als commerciële vangsten en heeft ook betrekking op vangsten van glasalen voor uitzetting en aquacultuur.] *[De overweging zal worden bijgewerkt na de publicatie door de ICES van zijn wetenschappelijk advies voor aal voor 2024.]*

⁴⁰ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.21840756.v1>

⁴¹ F_{MDO} -puntwaarde is de waarde van de geraamde visserijsterfte die bij een bepaald visserijpatroon en onder de actuele gemiddelde milieuomstandigheden de MDO op lange termijn oplevert.

⁴² <https://doi.org/10.17895/ices.advice.19902958>

⁴³ Verordening (EG) nr. 1100/2007 van de Raad van 18 september 2007 tot vaststelling van maatregelen voor het herstel van het bestand van Europese aal (PB L 248 van 22.9.2007, blz. 17).

⁴⁴ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.19772374.v1>

- (17) Bij Verordening (EU) 2023/194 van de Raad⁴⁵ werd de sluitingsperiode verlengd tot zes maanden voor alle commerciële aalvisserijactiviteiten in de mariene en brakke wateren van de Unie van het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan en van de Middellandse Zee, en voor vissersvaartuigen van de Unie in alle mariene wateren van de Middellandse Zee. Bij die verordening werd ook een verbod ingesteld op elke recreatievisserij op aal in die wateren. Aangenomen werd dat een sluitingsperiode van zes maanden het bestand beter zou beschermen dan de tot 2022 geïmplementeerde Unie- en nationale maatregelen. Ook werd ervan uitgegaan dat de uitgebreide sluitingsperiode verdere uitzettingsmaatregelen mogelijk zou maken, het aalbestand zou helpen herstellen en zou bijdragen aan de verwezenlijking van de doelstelling van artikel 2, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1100/2007 dat ten minste 40 % van de schieralen naar zee moet kunnen ontsnappen. Gezien de aanhoudende kritieke toestand van Europese aal is het passend die maatregelen in 2024 te handhaven. [*De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na de publicatie door de ICES van zijn wetenschappelijk advies voor Europese aal voor 2024.*]
- (18) De migratieperiode voor aal wordt beïnvloed door een breed scala aan milieu- en biologische factoren en kan dus variëren naargelang van de levensfase van de aal, de habitat en het geografische gebied, met name zeestraten. Daarom kan het passend zijn verschillende sluitingsperiodes vast te stellen, met name voor de verschillende visserijgebieden van een lidstaat en voor de verschillende types visserijen binnen die visserijgebieden, teneinde rekening te houden met die elementen en met de temporele en geografische migratiepatronen van aal in de levensfase van respectievelijk glasaal en schieraal. De betrokken lidstaten moeten op basis van die elementen de desbetreffende sluitingsperiode(n) vaststellen.
- (19) [Tijdens haar 45e jaarvergadering in 2022 heeft de Algemene Visserijcommissie voor de Middellandse Zee (GFCM) Aanbeveling GFCM/45/2022/1 betreffende een meerjarig beheersplan voor Europese aal in de Middellandse Zee en tot wijziging van Aanbeveling GFCM/42/2018/1 aangenomen. De overeenkomstsluitende partijen kunnen besluiten een sluitingsperiode van zes opeenvolgende maanden vast te stellen, of een sluitingsperiode van 1 januari tot en met 31 maart en drie extra maanden naar keuze tussen 1 april en 30 november, overeenkomstig het beheersplan of de beheersplannen voor aal en de temporele migratiepatronen van aal. Overeenkomstig Aanbeveling GFCM/45/2022/1 moeten de sluitingsperiode voor de commerciële aalvisserij en het verbod op recreatievisserij gelden voor alle mariene wateren, brakke wateren, waaronder estuaria, kustlagunes en overgangswateren, en zoete wateren van de Middellandse Zee. Die maatregelen moeten in het recht van de Unie worden geïmplementeerd. Aangezien Aanbeveling GFCM/45/2022/1 niet geldt voor de Zwarte Zee en aangezien de Zwarte Zee en de daarmee verbonden riviersystemen geen natuurlijke habitat voor Europese aal vormen met het oog op de toepassing van Verordening (EG) nr. 1100/2007, mogen de maatregelen betreffende aal niet gelden voor de Zwarte Zee (geografisch deelgebied 29 van de GFCM).] [*De overweging en*

⁴⁵ Verordening (EU) 2023/194 van de Raad van 30 januari 2023 tot vaststelling, voor 2023, van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden welke in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn, en tot vaststelling, voor 2023 en 2024, van dergelijke vangstmogelijkheden voor bepaalde diepzeevisbestanden (PB L 28 van 31.1.2023, blz. 1).

de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na de jaarvergadering van 2023 van de GFCM.]

- (20) [In de mariene en brakke wateren van de Unie van het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan moet(en) de sluitingsperiode(n) de belangrijkste migratieperiode(n) van respectievelijk glasaal en schieraal bestrijken. Gezien de mogelijk ernstige sociaal-economische gevolgen van een volledige sluiting van de visserij op glasaal en schieraal tijdens hun belangrijkste migratieperiode(n), kunnen de lidstaten toestaan dat tijdens deze belangrijkste migratieperiode(n) gedurende één maand op aal wordt gevist. Met het oog op een doeltreffende bescherming van schieraal die van de Oostzee naar de Noordzee migreert, moeten de kustlidstaten van ICES-deelgebied 3 (d.w.z. Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Letland, Litouwen, Polen en Zweden) overeenstemming bereiken over consistente sluitingsperiodes voor schieraal. Als de lidstaten geen overeenstemming kunnen bereiken, moet de sluitingsperiode voor schieraal in de Oostzee worden vastgesteld van 1 augustus tot en met 31 januari.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na de publicatie door de ICES van zijn wetenschappelijk advies voor Europese aal voor 2024.]*
- (21) Het uitzetten van glasaal is krachtens Verordening (EG) nr. 1100/2007 een instandhoudingsmaatregel en bepaalde lidstaten hebben voor die maatregel gekozen in hun beheersplannen voor aal. Om ervoor te zorgen dat die lidstaten die maatregel kunnen blijven toepassen, kan het nodig zijn glasaal in de mariene en brakke wateren van de Unie in het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan te vangen op het passende tijdstip van het jaar en mogelijk tijdens hun belangrijkste migratieperiode(n). Daarom kunnen de lidstaten toestaan dat verder op glasaal wordt gevist gedurende één extra maand tijdens de belangrijkste migratieperiode(n) van glasaal. *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na de publicatie door de ICES van zijn wetenschappelijk advies voor Europese aal voor 2024.]*
- (22) In zijn advies voor bepaalde bestanden Elasmobranchii (roggen en haaien) beveelt de ICES nulvangsten aan wegens de slechte staat van instandhouding van die bestanden. Bovendien hebben die soorten Elasmobranchii hoge overlevingskansen wanneer zij worden teruggegooid. Bijgevolg moeten vangsten van die bestanden worden teruggegooid in plaats van aangeland, aangezien teruggooi niet wordt geacht de visserijsterfte ervan aanzienlijk te verhogen en de instandhouding van die bestanden wellicht zelfs ten goede komt. Daarom moet de visserij op die soorten worden verboden, want krachtens artikel 15, lid 4, punt a), van Verordening (EU) nr. 1380/2013 geldt de aanlandingsverplichting niet voor soorten waarop niet mag worden gevist. Als die soorten incidenteel worden gevangen, moeten zij ongedeerd worden gelaten en onmiddellijk worden vrijgelaten.
- (23) Voor sommige soorten, zoals bepaalde haaiensoorten, kan zelfs een beperkte visserijactiviteit een ernstig risico voor de instandhouding ervan meebrengen. Voor dergelijke soorten moeten de vangstmogelijkheden derhalve tot nul worden gereduceerd door middel van een totaalverbod op die visserij.
- (24) Tijdens de 12e Conferentie van de partijen bij het Verdrag inzake de bescherming van trekkende wilde diersoorten (Manilla, 23-28 oktober 2017) is een aantal diersoorten toegevoegd aan de lijsten van beschermde soorten in de Aanhangsels I en II van dat verdrag. Daarom is het passend te bepalen dat vissersvaartuigen van de Unie die actief zijn in om het even welke wateren en vissersvaartuigen van buiten de Unie die actief

zijn in de wateren van de Unie, de beschermde status van die soorten in acht moeten nemen.

- (25) Om de benutting van de vangstmogelijkheden te maximaliseren, is het passend de mogelijkheid te bieden om tussen bepaalde TAC-gebieden met hetzelfde biologische bestand een flexibele regeling toe te passen.
- (26) De artikelen 3 en 4 van Verordening (EG) nr. 847/96⁴⁶ voorzien in jaarflexibiliteit voor quota voor zowel voorzorgs- als analytische bestanden. Krachtens artikel 2 van die verordening moet de Raad bij de vaststelling van de TAC's bepalen voor welke bestanden de artikelen 3 en 4 van die verordening niet gelden, met name op basis van hun biologische toestand. Daarnaast voorziet artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 nog in een andere vorm van jaarflexibiliteit voor alle bestanden die onder de aanlandingsverplichting vallen. Om buitensporige flexibiliteit die de verwezenlijking van de GVB-doelstellingen zou ondermijnen, te voorkomen, mogen de jaarflexibiliteit voor quota op grond van de artikelen 3 en 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 en de jaarflexibiliteit voor quota op grond van artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 niet cumulatief van toepassing zijn. Tot slot moet de jaarflexibiliteit op grond van artikel 15, lid 9, van de basisverordening waar nodig worden uitgesloten op basis van de biologische toestand van de bestanden.
- (27) Indien een TAC aan slechts één lidstaat wordt toegewezen, kan het passend zijn die lidstaat overeenkomstig artikel 2, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) te machtigen om die TAC te bepalen. Een dergelijke machtiging is passend voor zover de lidstaat bij de vaststelling van het TAC-niveau de beginselen en voorschriften van het GVB naleeft. Om ervoor te zorgen dat die lidstaten de beginselen en voorschriften van het GVB correct toepassen, evalueert de Commissie de informatie die de lidstaten haar over de vaststelling van dat TAC-niveau verstrekken en de gegevens die als basis voor die vaststelling zijn gebruikt.
- (28) De beperkingen van de visserijinspanning voor tong in het westelijk Kanaal (ICES-sector 7e) moeten worden vastgesteld overeenkomstig artikel 12 van het meerjarenplan voor de westelijke wateren.
- (29) De maxima voor de visserijinspanning voor 2024 moeten worden vastgesteld overeenkomstig de artikelen 5, 6, 7 en 9 van en bijlage I bij Verordening (EU) 2016/1627 betreffende een meerjarig herstelplan voor blauwvintonijn in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee.
- (30) De in deze verordening vermelde vangstmogelijkheden voor vissersvaartuigen van de Unie moeten worden gebruikt overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad⁴⁷, en met name de artikelen 33 en 34 van die verordening betreffende de registratie van de vangsten en de visserijinspanning, respectievelijk de melding van gegevens over de uitputting van de vangstmogelijkheden. Derhalve moet worden

⁴⁶ Verordening (EG) nr. 847/96 van de Raad van 6 mei 1996 tot invoering van aanvullende voorwaarden voor het meerjarenbeheer van de TAC's en quota (PB L 115 van 9.5.1996, blz. 3).

⁴⁷ Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad van 20 november 2009 tot vaststelling van een controleregeling van de Unie die de naleving van de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid moet garanderen, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 847/96, (EG) nr. 2371/2002, (EG) nr. 811/2004, (EG) nr. 768/2005, (EG) nr. 2115/2005, (EG) nr. 2166/2005, (EG) nr. 388/2006, (EG) nr. 509/2007, (EG) nr. 676/2007, (EG) nr. 1098/2007, (EG) nr. 1300/2008, (EG) nr. 1342/2008 en tot intrekking van Verordeningen (EEG) nr. 2847/93, (EG) nr. 1627/94 en (EG) nr. 1966/2006 (PB L 343 van 22.12.2009, blz. 1).

gepreciseerd welke codes de lidstaten moeten gebruiken wanneer zij bij de Commissie gegevens over aanlandingen van onder deze verordening vallende bestanden indienen.

- (31) [De Visserijcommissie voor het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan (NEAFC) heeft tijdens haar jaarvergadering van 2022 de instandhoudingsmaatregelen bevestigd voor de twee roodbaarsbestanden (*Sebastes mentella* — ondiep pelagisch en diep pelagisch) in de Irminger Zee en de daaraan grenzende wateren, waarbij gerichte visserij op die bestanden alsook ondersteunende activiteiten verboden zijn. Bovendien stelde de NEAFC een verbod in op visserijactiviteiten in het gebied waar roodbaarzen samenkomen, teneinde bijvangsten ervan tot een minimum te beperken. Die maatregelen moeten in het recht van de Unie worden geïmplementeerd. De NEAFC heeft geen aanbevelingen aangenomen voor roodbaarzen (*Sebastes* spp.) en Groenlandse heilbot/zwarte heilbot (*Reinhardtius hippoglossoides*) in de ICES-deelgebieden 1 en 2. De quota van de Unie moeten derhalve worden vastgesteld in lijn met het standpunt dat de Unie in de NEAFC heeft ingenomen.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na de jaarvergadering van de NEAFC.]*
- (32) [Het quotum van de Unie voor Groenlandse heilbot/zwarte heilbot in de internationale wateren van de ICES-deelgebieden 1 en 2 voor 2023 moet worden vastgesteld op 1 711 ton. Het niveau van dat quotum van de Unie komt overeen met 9,25 % van de TAC voor Groenlandse heilbot/zwarte heilbot in de ICES-deelgebieden 1 en 2 voor 2023 die de Unie in lijn met het ICES-advies in de NEAFC had voorgesteld, namelijk 18 494 ton.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na de jaarvergadering van de NEAFC.]*
- (33) [Het quotum van de Unie voor roodbaarzen in de internationale wateren in de ICES-deelgebieden 1 en 2 voor 2023 moet worden gebaseerd op het gemiddelde van de drie hoogste jaarlijkse vangsten van de Unie van roodbaarzen in de internationale wateren van de ICES-deelgebieden 1 en 2 in de periode 2013-2022.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na de jaarvergadering van de NEAFC.]*
- (34) [Voor makreel (*Scomber scombrus*), blauwe wijting (*Micromesistius poutassou*) en Atlantisch-Scandinavische haring (*Clupea harengus*) in het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan moet met de kuststaten overleg worden gepleegd over het visserijbeheer voor deze bestanden. De Unie heeft aan dat overleg deelgenomen op basis van het door de Raad op 20 oktober 2022 bekrachtigde standpunt van de Unie. Het overleg werd op 6 december 2022 afgesloten. De NEAFC-aanbevelingen inzake instandhoudings- en beheersmaatregelen voor die bestanden voor 2023 werden aangenomen tijdens de jaarvergadering van de NEAFC van 2022. Derhalve moeten de desbetreffende vangstmogelijkheden op het in de NEAFC-aanbevelingen vermelde niveau worden vastgesteld, samen met de andere bepalingen van die aanbevelingen.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na de jaarvergadering van de NEAFC.]*
- (35) [De Internationale Commissie voor de instandhouding van Atlantische tonijnen (Iccat) is tijdens haar jaarvergadering van 2022 overeengekomen de in 2022 vastgestelde TAC's voor mediterrane en Noord-Atlantische zwaardvis (*Xiphias gladius*), mediterrane witte tonijn (*Thunnus alalunga*), blauwe marlijn (*Makaira nigricans*), witte marlijn (*Tetrapturus albidus*), geelvintonijn (*Thunnus albacares*), grootoogtonijn (*Thunnus obesus*) en blauwe haai (*Prionace glauca*) te behouden voor 2023. Voorts heeft de Iccat voor 2023 de TAC voor blauwvintonijn (*Thunnus thynnus*) vastgesteld

op 40 570 ton en de TAC voor Zuid-Atlantische zwaardvis op 10 000 ton. De Iccat heeft ook de voor mediterrane witte tonijn toegewezen quota voor 2023 en 2024 vastgesteld. Die maatregelen moeten in het recht van de Unie worden geïmplementeerd.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na de jaarvergadering van de Iccat.]*

- (36) [Voor het eerst heeft de Iccat ook een beheersprocedure voor Atlantische blauwvintonijn vastgesteld. Die maatregel is erop gericht duurzame en winstgevende langetermijnvisserij tot stand te brengen voor zowel het westelijke bestand als het bestand in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en in de Middellandse Zee. Met de beheersprocedure worden de beheersdoelstellingen voor oostelijke en westelijke blauwvintonijn geïmplementeerd, onder meer door de vaststelling van beheerscycli van drie jaar en een uitvoeringsschema tot en met 2028. De TAC op grond van de beheersprocedure voor de periode 2023-2025 bedraagt 40 570 ton per jaar voor de bestanden van het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee. Die maatregelen moeten derhalve worden geïmplementeerd in het recht van de Unie.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na de jaarvergadering van de Iccat.]*
- (37) [De Iccat heeft voor Zuid-Atlantische kortvinmakreelhaaien (*Isurus oxyrinchus*) die als bijvangst bij andere door de Iccat beheerde visserijen worden gevangen, een in 2023 ingaand beheersplan vastgesteld om onmiddellijk overbevissing tegen te gaan en geleidelijk een biomassaniveau te bereiken dat de MDO kan opleveren. Dat plan voorziet in het aan boord houden van bijvangsten van Zuid-Atlantische kortvinmakreelhaaien voor in totaal 1 295 ton, wat neerkomt op 503 ton voor de Unie. Volgens de Iccat-aanbeveling vormt de beperkte hoeveelheid bijvangsten die aan boord mag worden gehouden, geen duurzaam recht en laat zij toekomstige toewijzingen onverlet. Deze maatregel moet derhalve in het recht van de Unie worden geïmplementeerd door een bijvangst-TAC en een overeenkomstig quotum van de Unie vast te stellen.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na de jaarvergadering van de Iccat.]*
- (38) [Om de visserijsterfte van jonge grootoogtonijnen en geelvintonijnen te beperken, heeft de Iccat voor 2023 ook een maximum van 300 visaanttrekkende voorzieningen (FAD's) per vissersvaartuig behouden, evenals een sluitingsperiode van 72 dagen voor het gebruik van FAD's. Die maatregelen moeten in het recht van de Unie worden geïmplementeerd.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na de jaarvergadering van de Iccat.]*
- (39) [De Iccat heeft tijdens haar jaarvergadering van 2021 een 15-jarig herstelplan (voor 2022-2036) aangenomen voor mediterrane witte tonijn. Voor 2023 heeft de Iccat de TAC voor mediterrane witte tonijn vastgesteld op 2 500 ton. Daarnaast heeft de Iccat voor Noord-Atlantische witte tonijn een TAC van 37 801 ton voor de periode 2022-2023 vastgesteld op basis van de vangstcontroleregeling, teneinde een beheersprocedure voor de lange termijn voor dit bestand vast te stellen. Die maatregelen moeten in het recht van de Unie worden geïmplementeerd.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na de jaarvergadering van de Iccat.]*
- (40) [Op grond van diverse Iccat-aanbevelingen kan de Unie desgevraagd een percentage van haar ongebruikte quota voor bestanden in het Iccat-verdragsgebied volgens door de Iccat voor elk bestand vastgestelde regels overdragen van het voorlaatste of het voorgaande jaar naar een bepaald jaar. Die aanbevelingen moeten zo spoedig mogelijk

op basis van een voorstel van de Commissie in het recht van de Unie worden geïmplementeerd, zodat de lidstaten de door de Iccat voor 2024 vastgestelde quota van de Unie voor Iccat-bestanden in hun geheel kunnen gebruiken.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na de jaarvergadering van de Iccat.]*

- (41) [De quota van de Unie voor bestanden in het Iccat-verdragsgebied voor 2023 werden tijdens de Iccat-jaarvergadering van november 2022 aangepast overeenkomstig diverse Iccat-aanbevelingen op grond waarvan de Unie desgevraagd een bepaald percentage van haar ongebruikte quota aan vangstmogelijkheden van 2021 naar 2023 mag overdragen. Bij de vaststelling van de quota voor de individuele lidstaten voor die bestanden voor 2023 moet rekening worden gehouden met de overdrachten van ongebruikte quota van de Unie die de Iccat vóór het begin van de visseizoenen voor deze bestanden had toegestaan. Daarom moeten de quota voor Noord-Atlantische witte tonijn (*Thunnus alalunga*) (ALB/AN05N), voor Zuid-Atlantische witte tonijn (ALB/AS05N), voor grootoogtonijn (*Thunnus obesus*) in de Atlantische Oceaan (BET/ATLANT), voor zwaardvis (*Xiphias gladius*) in de Atlantische Oceaan ten noorden van 5° NB (SWO/AN05N) en voor zwaardvis in de Atlantische Oceaan ten zuiden van 5° NB (SWO/AS05N) een weerspiegeling zijn van die aanpassingen, met inachtneming van het beginsel van relatieve stabiliteit. Voorts moeten bepaalde maatregelen die functioneel met de vangstmogelijkheden verbonden zijn, worden gehandhaafd met het oog op de naleving van de internationale verbintenissen van de Unie.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na de jaarvergadering van de Iccat.]*
- (42) [Tijdens haar jaarvergadering in 2022 heeft de Commissie voor de instandhouding van de levende rijkdommen in de Antarctische wateren (CCAMLR) vangstbeperkingen voor doel- en bijvangstsoorten voor de periode van 1 december 2022 tot en met 30 november 2023 aangenomen. Die maatregelen moeten in het recht van de Unie worden geïmplementeerd.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na de jaarvergadering van de CCAMLR.]*
- (43) Tijdens haar jaarvergadering van 2023 heeft de Commissie voor de tonijnvisserij in de Indische Oceaan (IOTC) de beperkingen met betrekking tot de vangstcapaciteit, FAD's en bevoorradingsvaartuigen en de vangstbeperking voor geelvintonijn in het IOTC-bevoegdheidsgebied gehandhaafd. Daarnaast heeft de IOTC voor het eerst een vangstbeperking voor grootoogtonijn in dat gebied vastgesteld. Die maatregelen moeten in het recht van de Unie worden geïmplementeerd.
- (44) De jaarvergadering van de Regionale organisatie voor het visserijbeheer in het zuidelijke deel van de Stille Oceaan (SPRFMO) vindt plaats van 29 januari tot en met 2 februari 2024. In afwachting van die jaarvergadering en de vaststelling van de TAC's voor 2024 moeten de huidige maatregelen voor het SPRFMO-verdragsgebied die functioneel met de TAC's verbonden zijn, voorlopig worden gehandhaafd.
- (45) De Inter-Amerikaanse Commissie voor tropische tonijn (IATTC) heeft tijdens haar jaarvergadering van 2023 besloten de huidige maatregelen voor het verdragsgebied te handhaven. Die maatregelen moeten in het recht van de Unie worden geïmplementeerd.
- (46) [De Commissie voor de instandhouding van de zuidelijke blauwvintonijn (CCSBT) heeft tijdens haar jaarvergadering van 2022 de TAC voor zuidelijke blauwvintonijn (*Thunnus maccoyii*) voor 2023, zoals vastgesteld tijdens de jaarvergadering van 2020 voor een periode van drie jaar (2021-2023), bevestigd. Die maatregel moet in het recht

van de Unie worden geïmplementeerd.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na de jaarvergadering van de CCSBT.]*

- (47) [De Visserijorganisatie voor het zuidoostelijke deel van de Atlantische Oceaan (Seafo) heeft tijdens haar jaarvergadering van 2022 besloten om in 2023 het merendeel van de TAC's voor 2022 voor de onder haar bevoegdheid vallende soorten te handhaven tot haar jaarvergadering van 2023.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na de jaarvergadering van de Seafo.]*
- (48) [De Commissie voor de visserij in de westelijke en centrale Stille Oceaan (WCPFC) heeft tijdens haar jaarvergadering van 2022 besloten de huidige maatregelen voor het WCPFC-verdragsgebied te handhaven. Die maatregelen moeten in het recht van de Unie worden geïmplementeerd.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na de jaarvergadering van de WCPFC.]*
- (49) [De Visserijorganisatie voor het noordwestelijke deel van de Atlantische Oceaan (NAFO) heeft tijdens haar 44e jaarvergadering van 2022 vangstmogelijkheden voor 2023 vastgesteld voor bepaalde bestanden in de deelgebieden 1 tot en met 4 van het NAFO-verdragsgebied. Die maatregelen moeten in het recht van de Unie worden geïmplementeerd.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na de jaarvergadering van de NAFO.]*
- (50) Tijdens de tiende jaarvergadering van de Visserijovereenkomst voor de Zuid-Indische Oceaan (Siofa) in 2023 werd besloten de eerder vastgestelde vangstmogelijkheden voor de onder die overeenkomst vallende bestanden te behouden. In die vergadering is ook een limiet voor de bijvangst van Portugese ijshaai (*Centroscyllium coeleste*) vastgesteld en zijn de grenzen van de beheersgebieden Del Cano en Williams Ridge voor ijsheek (*Dissostichus* spp.) gewijzigd, terwijl de voorschriften met betrekking tot waarnemers en het merken van ijsheken voor de rest van het overeenkomstgebied werden verlengd. Die maatregelen moeten in het recht van de Unie worden geïmplementeerd.
- (51) Uit hoofde van artikel 498, lid 2, van de Handels- en samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, enerzijds, en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, anderzijds⁴⁸ (de handels- en samenwerkingsovereenkomst) moeten de Unie en het Verenigd Koninkrijk jaarlijks overleg plegen om, uiterlijk op 10 december van elk jaar, de TAC's voor het volgende jaar overeen te komen voor de in bijlage 35 bij de handels- en samenwerkingsovereenkomst vermelde bestanden. Indien zulke TAC's niet uiterlijk op 10 december zijn overeengekomen, moeten de partijen het overleg onmiddellijk voortzetten met het blijvende doel de TAC's overeen te komen, zoals vereist op grond van artikel 499, lid 1, van de handels- en samenwerkingsovereenkomst.
- (52) [In 2022 hebben de Unie en het Verenigd Koninkrijk bilateraal overleg gepleegd over de vaststelling van een groot aantal TAC's voor 2023 voor in bijlage 35 bij de handels- en samenwerkingsovereenkomst vermelde bestanden. Dat overleg werd gevoerd op grond van artikel 498, leden 2, 4 en 6, van de handels- en samenwerkingsovereenkomst, en de Unie heeft aan dat overleg deelgenomen op basis

⁴⁸ Handels- en samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, enerzijds, en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, anderzijds (PB L 149 van 30.4.2021, blz. 10).

van de nadere bepaling van het standpunt van de Unie die op 21 oktober 2022 door de Raad werd goedgekeurd uit hoofde van artikel 2 van Besluit (EU) 2021/1875 van de Raad⁴⁹. Het overleg werd op 16 december 2022 afgesloten en het resultaat ervan werd gedocumenteerd in een schriftelijk verslag. De desbetreffende vangstmogelijkheden moeten dan ook op het in dat schriftelijk verslag vermelde niveau worden vastgesteld en de overige, ook in dat verslag opgenomen maatregelen die functioneel met de vangstmogelijkheden verbonden zijn, moeten in het recht van de Unie worden geïmplementeerd.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na afloop van het overleg tussen de Unie en het Verenigd Koninkrijk.]*

- (53) [De TAC's voor 2024 voor de in bijlage 35 bij de handels- en samenwerkingsovereenkomst vermelde diepzeebestanden staan in Verordening (EU) 2023/194, maar zijn aangemerkt als "Nog vast te stellen". Verordening (EU) 2023/194 moet bijgevolg worden gewijzigd en de vangstmogelijkheden voor die bestanden moeten worden vastgesteld op het niveau dat is vermeld in het schriftelijk verslag van het visserijoverleg tussen de Unie en het Verenigd Koninkrijk voor 2024.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na afloop van het overleg tussen de Unie en het Verenigd Koninkrijk.]*
- (54) [Gezien de als dusdanig beoordeelde verbetering van de toestand van het doornhaaibestand (*Squalus acanthias*) zijn de Unie en het Verenigd Koninkrijk overeengekomen dat dit bestand niet langer een verboden soort dient te zijn. Het is veeleer passend gerichte visserij op scholen volwassen vrouwtjes te ontmoedigen ter bescherming van een deel van dit bestand dat bijzonder kwetsbaar is voor visserijsterfte. Daartoe zijn de Unie en het Verenigd Koninkrijk overeengekomen dat bij het vissen op doornhaai een maximale grootte van 100 cm in acht moet worden genomen. Een dergelijke maatregel is functioneel verbonden met de TAC voor het bestand, aangezien zonder die maatregel het TAC-niveau alleen niet voldoende bescherming biedt voor paaiende vrouwtjes, die een bijzonder kwetsbaar deel van de populatie vormen. Die maximumgrootte dient niet langer van toepassing te zijn met ingang van de datum waarop een gedelegeerde handeling tot invoering van overeenkomstige maatregelen en tot regeling van de behandeling van vangsten van die bestanden van meer dan 100 cm van toepassing wordt.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na afloop van het overleg tussen de Unie en het Verenigd Koninkrijk.]*
- (55) [De Unie en het Verenigd Koninkrijk zijn voor 2023 overeengekomen om voor de gerichte visserij op Noord-Atlantische witte tonijn wederkerige toegang voor een initiële hoeveelheid van in totaal 280 ton te verlenen in de exclusieve economische zones van de lidstaten en het Verenigd Koninkrijk. Hierbij is toegang tot de gebieden die onder artikel 5, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 vallen, uitgesloten.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na afloop van het overleg tussen de Unie en het Verenigd Koninkrijk.]*
- (56) [Seizoenssluitingen voor de visserij op zandspieringen met bepaalde types gesleept vistuig in de ICES-sectoren 2a en 3a en in ICES-deelgebied 4 moeten worden gehandhaafd om de paaiplaatsen te beschermen en vangsten van jonge zandspieringen

⁴⁹ Besluit (EU) 2021/1875 van de Raad van 22 oktober 2021 betreffende het namens de Unie in het jaarlijks overleg met het Verenigd Koninkrijk in te nemen standpunt om tot een overeenkomst te komen over de totale toegestane vangsten (PB L 378 van 26.10.2021, blz. 6).

te beperken.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na afloop van het overleg tussen de Unie en het Verenigd Koninkrijk.]*

- (57) [In 2022 hebben de Unie, het Verenigd Koninkrijk en Noorwegen trilateraal overleg gehouden over zes gedeelde en gezamenlijk beheerde bestanden in de wateren van de Unie en de wateren onder de jurisdictie van het Verenigd Koninkrijk en Noorwegen, met als doel overeenstemming te bereiken over het beheer van die bestanden, met inbegrip van de vangstmogelijkheden, voor 2023. De Unie heeft aan dat overleg deelgenomen op basis van het door de Raad op 20 oktober 2022 bekrachtigde standpunt van de Unie. Het overleg werd op 9 december 2022 afgesloten en het resultaat ervan werd gedocumenteerd in de goedgekeurde notulen. Derhalve moeten de desbetreffende vangstmogelijkheden op het met het Verenigd Koninkrijk en Noorwegen overeengekomen niveau worden vastgesteld, samen met de andere in die goedgekeurde notulen vermelde maatregelen.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na afloop van het overleg tussen de Unie, het Verenigd Koninkrijk en Noorwegen.]*
- (58) [Ten behoeve van het herstel en duurzame langetermijnbeheer van kabeljauw (*Gadus morhua*) in de Noordzee overeenkomstig artikel 13 van het meerjarenplan voor de Noordzee, moeten de in 2022 met het Verenigd Koninkrijk en Noorwegen gezamenlijk overeengekomen herstelmaatregelen voor dit bestand worden gehandhaafd.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na afloop van het overleg tussen de Unie, het Verenigd Koninkrijk en Noorwegen.]*
- (59) [In 2022 en 2023 hebben de Unie en Noorwegen bilateraal overleg gepleegd over: i) gedeelde en gezamenlijk beheerde bestanden in het Skagerrak, met als doel overeenstemming te bereiken over het beheer van die bestanden, met inbegrip van de vangstmogelijkheden, voor 2023, ii) de toegang tot de wateren in 2023, en iii) uitwisselingen van vangstmogelijkheden voor 2023. De Unie heeft aan dat overleg deelgenomen op basis van het door de Raad op 21 oktober 2022 bekrachtigde standpunt van de Unie. Het overleg werd op 16 maart 2023 afgesloten en het resultaat ervan werd gedocumenteerd in twee goedgekeurde notulen. De desbetreffende vangstmogelijkheden moeten op het in die goedgekeurde notulen vermelde niveau worden vastgesteld en de overige in die goedgekeurde notulen vermelde maatregelen moeten in het recht van de Unie worden geïmplementeerd.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na afloop van het overleg tussen de Unie en Noorwegen.]*
- (60) [Volgens de procedure in de Partnerschapsovereenkomst inzake duurzame visserij tussen de Europese Unie, enerzijds, en de regering van Groenland en de regering van Denemarken, anderzijds, en het protocol tot uitvoering van die overeenkomst⁵⁰ heeft het gemengd comité de vangstmogelijkheden vastgesteld waarover de Unie in 2023 in de Groenlandse wateren kan beschikken. Het niveau van de vangstmogelijkheden voor de Unie in de Groenlandse wateren in 2023 werd gedocumenteerd in de notulen van de vergadering van het gemengd comité van 23 en 24 november 2022 in Brussel. De desbetreffende vangstmogelijkheden moeten derhalve worden vastgesteld op het in die notulen vermelde niveau, rekening houdend met de verwachte overdrachten aan Noorwegen in het kader van de jaarlijkse uitwisseling van vangstmogelijkheden.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na afloop van*

⁵⁰

PB L 175 van 18.5.2021, blz. 3.

het overleg tussen de Unie, de regering van Groenland en de regering van Denemarken.]

- (61) Het Verdrag van 9 februari 1920 inzake Spitsbergen (Svalbard) (het Verdrag van Parijs van 1920) verleent alle partijen bij dat verdrag gelijkelijk en zonder onderscheid toegang tot de hulpbronnen rond de Svalbard-archipel, ook wat visserij betreft. De Unie heeft haar standpunt aangaande dat toegangsrecht uiteengezet in verschillende nota's-verbaal aan Noorwegen, meest recentelijk op 26 februari 2021, 28 juni 2021 en 1 augustus 2022. Wat de vangstmogelijkheden voor sneeuwkrab (*Chionoecetes* spp.) rond de Spitsbergen-archipel betreft, is het passend te bepalen hoeveel vaartuigen tot deze visserij worden toegelaten teneinde te garanderen dat de exploitatie van sneeuwkrabben rond de Spitsbergen-archipel strookt met de niet-discriminerende beheersregels die kunnen worden vastgesteld door Noorwegen, dat overeenkomstig de desbetreffende bepalingen van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee (Unclos) en het Verdrag van Parijs van 1920 soevereiniteit en jurisdictie over het gebied heeft. De verdeling van deze vangstmogelijkheden onder de lidstaten geldt alleen voor 2024. Er wordt aan herinnerd dat in de Unie de primaire verantwoordelijkheid voor de naleving van de toepasselijke wetgeving bij de vlaggenlidstaten ligt.
- (62) [Een overweging en de desbetreffende bepalingen betreffende bestanden in het noordoostelijke deel van het noordpoolgebied zullen in een later stadium worden ingevoegd.]
- (63) Overeenkomstig de bij Besluit (EU) 2015/1565 van de Raad⁵¹ namens de Europese Unie goedgekeurde verklaring aan de Bolivariaanse Republiek Venezuela inzake de toekenning van vangstmogelijkheden in de wateren van de Unie aan vissersvaartuigen die de vlag van Venezuela voeren in de exclusieve economische zone voor de kust van Frans-Guyana, moet het maximale aantal vismachtigingen voor snappers worden vastgesteld dat in de wateren van de Unie ter beschikking van Venezuela wordt gesteld.
- (64) Om uniforme voorwaarden voor de uitvoering van deze verordening te waarborgen, moeten aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden verleend tot machtiging van individuele lidstaten om toegewezen visserijinspanningen te beheren volgens een systeem van kilowatt per dag, tot toekenning van extra zeedagen voor de definitieve beëindiging van visserijactiviteiten en voor de versterkte aanwezigheid van wetenschappelijke waarnemers, en tot opstelling van spreadsheetformats voor het verzamelen en doorsturen van informatie over overdrachten van zeedagen tussen vissersvaartuigen die de vlag van eenzelfde lidstaat voeren. De Commissie moet die bevoegdheden uitoefenen overeenkomstig Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad⁵².
- (65) Aangezien sommige bepalingen continu moeten worden toegepast, en teneinde rechtsonzekerheid in de periode tussen het einde van het voorgaande jaar en de datum

⁵¹ Besluit (EU) 2015/1565 van de Raad van 14 september 2015 houdende goedkeuring, namens de Europese Unie, van de verklaring inzake de toekenning van vangstmogelijkheden in de wateren van de EU aan vissersvaartuigen die de vlag van de Bolivariaanse Republiek Venezuela voeren in de exclusieve economische zone voor de kust van Frans-Guyana (PB L 244 van 19.9.2015, blz. 55).

⁵² Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13).

van inwerkingtreding van de verordening tot vaststelling van de vangstmogelijkheden voor het daaropvolgende jaar te voorkomen, moet deze verordening wat de verbodsbepalingen en de bepalingen inzake seizoenssluitingen betreft, begin 2025 van toepassing blijven tot aan de inwerkingtreding van de verordening tot vaststelling van de vangstmogelijkheden voor 2025. Om diezelfde redenen moeten bepalingen die van 1 januari 2024 tot en met 31 december 2025 of 31 december 2026 van toepassing zijn, begin 2026 of begin 2027 van toepassing blijven tot de inwerkingtreding van de verordening tot vaststelling van de vangstmogelijkheden voor 2026, respectievelijk 2027.

- (66) Om een onderbreking van de visserijactiviteiten te voorkomen en het inkomen van de vissers veilig te stellen, moet deze verordening van toepassing zijn met ingang van 1 januari 2024. De bepalingen inzake beperkingen van de visserijinspanning moeten echter van toepassing zijn met ingang van 1 februari 2024. Daarnaast moeten de bepalingen inzake commerciële visserijactiviteiten met betrekking tot Europese aal in de mariene en brakke wateren van de Unie van de ICES-deelgebieden 3, 4, 6, 7, 8 en 9 en in de aangrenzende brakke wateren van de Unie van toepassing zijn met ingang van 1 april 2024 om overlapping met bepalingen van Verordening (EU) 2023/194 over hetzelfde onderwerp te voorkomen. Wegens de urgentie moet deze verordening in werking treden op de dag van de bekendmaking ervan.
- (67) Eind 2023 hebben de betrokken regionale organisaties voor visserijbeheer (ROVB's) bepaalde internationale maatregelen vastgesteld waarbij vangstmogelijkheden voor de Unie werden ingesteld of beperkt, welke maatregelen vóór de inwerkingtreding van deze verordening van toepassing zijn geworden. De bepalingen van deze verordening waarbij die maatregelen in het recht van de Unie worden geïmplementeerd, moeten derhalve met terugwerkende kracht van toepassing zijn. Met name moeten, aangezien het visseizoen in het CCAMLR-verdragsgebied van 1 december tot en met 30 november loopt en bepaalde vangstmogelijkheden of -verboden in het CCAMLR-verdragsgebied worden vastgesteld voor een periode die ingaat op 1 december 2023, de desbetreffende bepalingen van deze verordening met ingang van die datum van toepassing zijn. Voorts loopt het visseizoen voor ijsheken in het Siofa-overeenkomstgebied van 1 december tot en met 30 november, en aangezien de TAC's voor die soortengroep worden vastgesteld voor een periode die ingaat op 1 december 2023, moeten de TAC's met ingang van die datum van toepassing zijn. Deze toepassing met terugwerkende kracht doet geen afbreuk aan het beginsel van gewettigd vertrouwen, aangezien het voor vissersvaartuigen die de vlag van een verdrag- of overeenkomstsluitende partij voeren, verboden is om zonder machtiging te vissen in het CCAMLR-verdragsgebied of het Siofa-overeenkomstgebied.
- (68) Overeenkomstig de Iccat-regels moeten de lidstaten erop toezien dat hun vissersvaartuigen geen FAD's uitzetten in de periode van 15 dagen vóór het begin van de sluitingsperiode, dus met ingang van 17 december 2023. De bepaling van deze verordening waarbij die maatregel in het recht van de Unie wordt geïmplementeerd, moet derhalve met terugwerkende kracht van toepassing zijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

TITEL I

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1 *Onderwerp*

1. Bij deze verordening worden voor bepaalde visbestanden vangstmogelijkheden vastgesteld die in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn.
2. De in lid 1 bedoelde vangstmogelijkheden omvatten:
 - a) de vangstbeperkingen voor 2024 en, waar zulks in deze verordening is aangegeven, ook voor 2025 en 2026;
 - b) de beperkingen van de visserijinspanning voor 2024, met uitzondering van de in bijlage II vermelde beperkingen van de visserijinspanning, die van toepassing zijn van 1 februari 2024 tot en met 31 januari 2025;
 - c) de vangstmogelijkheden voor de periode van 1 december 2023 tot en met 30 november 2024 voor bepaalde bestanden in het CCAMLR-verdragsgebied en voor bepaalde bestanden in het Siofa-overeenkomstgebied.

Artikel 2 *Toepassingsgebied*

1. Deze verordening is van toepassing op de volgende vissersvaartuigen:
 - a) vissersvaartuigen van de Unie, en
 - b) vissersvaartuigen van derde landen in wateren van de Unie.
2. Deze verordening is tevens van toepassing op:
 - a) bepaalde recreatievisserijen die uitdrukkelijk vermeld zijn in de desbetreffende bepalingen van deze verordening, en
 - b) commerciële visserijen vanaf de kust, zonder vaartuig.

Artikel 3 *Definities*

Voor de toepassing van deze verordening gelden de definities van artikel 4 van Verordening (EU) nr. 1380/2013. Daarnaast wordt verstaan onder:

- a) “vissersvaartuig van een derde land”: een vissersvaartuig dat de vlag voert van en geregistreerd is in een derde land;
- b) “recreatievisserij”: niet-commerciële visserijactiviteiten waarmee de mariene biologische hulpbronnen worden geëxploiteerd in het kader van recreatie, toerisme of sport;
- c) “internationale wateren”: wateren die niet onder de soevereiniteit of jurisdictie van enige staat vallen;
- d) “totaal toegestane vangst” (TAC):

- i) in visserijen die onder de in artikel 15, leden 4 tot en met 7, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 bedoelde vrijstelling van de aanlandingsverplichting vallen: de hoeveelheid vis die elk jaar van elk bestand mag worden aangeland;
- ii) in alle overige visserijen: de hoeveelheid vis die elk jaar van elk bestand mag worden gevangen;
- e) “quotum”: een gedeelte van een TAC dat is toegewezen aan de Unie, aan een lidstaat of aan een derde land;
- f) “analytische beoordeling”: een kwantitatieve evaluatie van trends voor een bepaald bestand op basis van gegevens over de biologie en de exploitatie van dat bestand, ook gebaseerd op benaderende waarden, die blijkens wetenschappelijke toetsing van toereikende kwaliteit zijn om de basis te vormen voor wetenschappelijke adviezen;
- g) “analytische TAC”: een TAC waarvoor een analytische beoordeling beschikbaar is;
- h) “voorzorgs-TAC”: een TAC waarvoor geen analytische beoordeling beschikbaar is, maar wel een beoordeling op basis van de voorzorgsbenadering, of waarvoor geen beoordeling beschikbaar is;
- i) “maaswijdte”: de maaswijdte van visnetten in de zin van artikel 6, punt 34, van Verordening (EU) 2019/1241 van het Europees Parlement en de Raad⁵³;
- j) “vissersvlootregister van de Unie”: het register dat door de Commissie is ingesteld krachtens artikel 24, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1380/2013;
- k) “visserijlogboek”: het logboek als bedoeld in artikel 14 van Verordening (EG) nr. 1224/2009;
- l) “instrumentboei”: een boei die duidelijk is gemarkeerd met een uniek referentienummer waarmee de eigenaar kan worden geïdentificeerd en die is uitgerust met een satellietvolgsysteem om de positie ervan te monitoren;
- m) “operationele boei”: een vooraf geactiveerde instrumentboei die is ingeschakeld en op een niet-verankerde vis aantrekkende voorziening (FAD) of boomstam is uitgezet op zee, die posities of andere beschikbare informatie zoals echoloodpeilingen verstuurt.

Artikel 4 *Visserijgebieden*

Voor de toepassing van deze verordening gelden de volgende definities van visserijgebieden:

- a) “ICES-gebieden” (Internationale Raad voor het onderzoek van de zee): de geografische gebieden als omschreven in bijlage III bij Verordening (EG) nr. 218/2009 van het Europees Parlement en de Raad⁵⁴;

⁵³ Verordening (EU) 2019/1241 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 betreffende de instandhouding van visbestanden en de bescherming van mariene ecosystemen door middel van technische maatregelen, tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 1967/2006 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en de Verordeningen (EU) nr. 1380/2013, (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973, (EU) 2019/472 en (EU) 2019/1022 van het Europees Parlement en de Raad, en tot intrekking van de Verordeningen (EG) nr. 894/97, (EG) nr. 850/98, (EG) nr. 2549/2000, (EG) nr. 254/2002, (EG) nr. 812/2004 en (EG) nr. 2187/2005 van de Raad (PB L 198 van 25.7.2019, blz. 105).

- b) “Skagerrak”: het geografische gebied dat in het westen wordt begrensd door een lijn van de vuurtoren van Hanstholm naar die van Lindesnes, en in het zuiden door een lijn van de vuurtoren van Skagen naar die van Tistlarna en vandaar naar het dichtstbijgelegen punt op de Zweedse kust;
- c) “Kattegat”: het geografische gebied dat in het noorden wordt begrensd door een lijn van de vuurtoren van Skagen naar die van Tistlarna en vandaar naar het dichtstbijgelegen punt op de Zweedse kust, en in het zuiden door een lijn van Kaap Hasenøre naar Kaap Gniben, van Korshage naar Spodsbjerg en van Kaap Gilbjerg naar Kullen;
- d) “functionele eenheid 16 van ICES-deelgebied 7”: het geografische gebied dat wordt begrensd door loxodromen die achtereenvolgens de punten met de volgende geografische coördinaten met elkaar verbinden:
 - 53°30' NB, 15°00' WL,
 - 53°30' NB, 11°00' WL,
 - 51°30' NB, 11°00' WL,
 - 51°30' NB, 13°00' WL,
 - 51°00' NB, 13°00' WL,
 - 51°00' NB, 15°00' WL;
- e) “functionele eenheid 25 van ICES-sector 8c”: het geografische zeegebied dat wordt begrensd door loxodromen die achtereenvolgens de punten met de volgende geografische coördinaten met elkaar verbinden:
 - 43°00' NB, 9°00' WL,
 - 43°00' NB, 10°00' WL,
 - 43°30' NB, 10°00' WL,
 - 43°30' NB, 9°00' WL,
 - 44°00' NB, 9°00' WL,
 - 44°00' NB, 8°00' WL,
 - 43°30' NB, 8°00' WL;
- f) “functionele eenheid 26 van ICES-sector 9a”: het geografische gebied dat wordt begrensd door loxodromen die achtereenvolgens de punten met de volgende geografische coördinaten met elkaar verbinden:
 - 43°00' NB, 8°00' WL,
 - 43°00' NB, 10°00' WL,
 - 42°00' NB, 10°00' WL,
 - 42°00' NB, 8°00' WL;

⁵⁴

Verordening (EG) nr. 218/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2009 inzake de verstrekking van statistieken van de nominale vangsten van lidstaten die in het noordoostelijke gedeelte van de Atlantische Oceaan vissen (PB L 87 van 31.3.2009, blz. 70).

- g) “functionele eenheid 27 van ICES-sector 9a”: het geografische gebied dat wordt begrensd door loxodromen die achtereenvolgens de punten met de volgende geografische coördinaten met elkaar verbinden:
- 42°00' NB, 8°00' WL,
 - 42°00' NB, 10°00' WL,
 - 38°30' NB, 10°00' WL,
 - 38°30' NB, 9°00' WL,
 - 40°00' NB, 9°00' WL,
 - 40°00' NB, 8°00' WL;
- h) “functionele eenheid 30 van ICES-sector 9a”: het geografische gebied onder de jurisdictie van Spanje in de Golf van Cádiz en in de aangrenzende wateren van ICES-sector 9a;
- i) “functionele eenheid 31 van ICES-sector 8c”: het geografische zeegebied dat wordt begrensd door loxodromen die achtereenvolgens de punten met de volgende geografische coördinaten met elkaar verbinden:
- 43°30' NB, 6°00' WL,
 - 44°00' NB, 6°00' WL,
 - 44°00' NB, 2°00' WL,
 - 43°30' NB, 2°00' WL;
- j) “Golf van Cádiz”: het geografische gebied van ICES-sector 9a ten oosten van 7°23'48" WL;
- k) “CCAMLR-verdragsgebied” (Commissie voor de instandhouding van de levende rijkdommen in de Antarctische wateren): het geografische gebied als omschreven in het Verdrag inzake de instandhouding van de levende rijkdommen in de Antarctische wateren⁵⁵;
- l) “Cecaf-gebieden” (Visserijcommissie voor het centraaloostelijke deel van de Atlantische Oceaan): de geografische gebieden als omschreven in bijlage II bij Verordening (EG) nr. 216/2009 van het Europees Parlement en de Raad⁵⁶;
- m) “IATTC-verdragsgebied” (Inter-Amerikaanse Commissie voor tropische tonijn): het geografische gebied als omschreven in het Verdrag ter versterking van de Inter-Amerikaanse Commissie voor tropische tonijn opgericht bij het Verdrag van 1949 tussen de Verenigde Staten van Amerika en de Republiek Costa Rica (Verdrag van Antigua)⁵⁷;

⁵⁵ PB L 252 van 5.9.1981, blz. 27. De Unie heeft het CCAMLR-verdrag goedgekeurd bij Besluit 81/691/EG van de Raad van 4 september 1981 betreffende de sluiting van het Verdrag inzake de instandhouding van de levende rijkdommen in de Antarctische wateren (PB L 252 van 5.9.1981, blz. 26).

⁵⁶ Verordening (EG) nr. 216/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2009 inzake de verstrekking van statistieken van de nominale vangsten van lidstaten in bepaalde gebieden buiten de Noord-Atlantische Oceaan (PB L 87 van 31.3.2009, blz. 1).

⁵⁷ PB L 224 van 16.8.2006, blz. 24. De Unie heeft het Verdrag ter versterking van de IATTC goedgekeurd bij Besluit 2006/539/EG van de Raad van 22 mei 2006 betreffende de sluiting, namens de Europese Gemeenschap, van het Verdrag ter versterking van de Inter-Amerikaanse Commissie voor tropische

- n) “Iccat-verdragsgebied” (Internationale Commissie voor de instandhouding van Atlantische tonijnen): het geografische gebied als omschreven in het Internationaal Verdrag voor de instandhouding van Atlantische tonijnen⁵⁸;
- o) “bevoegdheidsgebied van de IOTC” (Commissie voor de tonijnvisserij in de Indische Oceaan): het geografische gebied als omschreven in de Overeenkomst tot oprichting van de Commissie voor de tonijnvisserij in de Indische Oceaan⁵⁹;
- p) “NAFO-gebieden” (Visserijorganisatie voor het noordwestelijke deel van de Atlantische Oceaan): de geografische gebieden als omschreven in bijlage III bij Verordening (EG) nr. 217/2009 van het Europees Parlement en de Raad⁶⁰;
- q) “Seafo-verdragsgebied” (Visserijorganisatie voor het zuidoostelijke deel van de Atlantische Oceaan): het geografische gebied als omschreven in het Verdrag inzake de instandhouding en het beheer van de visbestanden in het zuidoostelijke deel van de Atlantische Oceaan⁶¹;
- r) “Siofa-overeenkomstgebied” (Visserijovereenkomst voor de Zuid-Indische Oceaan): het geografische gebied als omschreven in de Visserijovereenkomst voor de Zuid-Indische Oceaan⁶²;
- s) “SPRFMO-verdragsgebied” (Regionale Organisatie voor het visserijbeheer in het zuidelijke deel van de Stille Oceaan): het geografische gebied als omschreven in het Verdrag inzake de instandhouding en het beheer van de visbestanden van de volle zee in het zuidelijke deel van de Stille Oceaan⁶³;
- t) “WCPFC-verdragsgebied” (Commissie voor de visserij in het westelijke en het centrale deel van de Stille Oceaan): het geografische gebied als omschreven in het

tonijn opgericht bij het Verdrag van 1949 tussen de Verenigde Staten van Amerika en de Republiek Costa Rica (PB L 224 van 16.8.2006, blz. 22).

⁵⁸ PB L 162 van 18.6.1986, blz. 34. De Unie is tot de Iccat toegetreden bij Besluit 86/238/EEG van de Raad van 9 juni 1986 inzake de toetreding van de Gemeenschap tot het Internationaal Verdrag voor de instandhouding van Atlantische tonijnen, gewijzigd bij het Protocol gehecht aan de op 10 juli 1984 te Parijs ondertekende Slotakte van de conferentie van gevolmachtigden van de staten die partij zijn bij het Verdrag (PB L 162 van 18.6.1986, blz. 33).

⁵⁹ PB L 236 van 5.10.1995, blz. 25. De Unie is tot de IOTC toegetreden bij Besluit 95/399/EG van de Raad van 18 september 1995 inzake de toetreding van de Gemeenschap tot de Overeenkomst tot oprichting van de Commissie voor de tonijnvisserij in de Indische Oceaan (PB L 236 van 5.10.1995, blz. 24).

⁶⁰ Verordening (EG) nr. 217/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2009 inzake de indiening van statistieken van de vangsten en de visserijactiviteit van de lidstaten die in het noordwestelijk deel van de Atlantische Oceaan vissen (PB L 87 van 31.3.2009, blz. 42).

⁶¹ PB L 234 van 31.8.2002, blz. 40. De Unie heeft het Seafo-verdrag goedgekeurd bij Besluit 2002/738/EG van de Raad van 22 juli 2002 betreffende de sluiting door de Europese Gemeenschap van het Verdrag inzake de instandhouding en het beheer van de visbestanden in het zuidoostelijke deel van de Atlantische Oceaan (PB L 234 van 31.8.2002, blz. 39).

⁶² PB L 196 van 18.7.2006, blz. 15. De Unie heeft de Siofa goedgekeurd bij Besluit 2008/780/EG van de Raad van 29 september 2008 betreffende de sluiting namens de Europese Gemeenschap van de Visserijovereenkomst voor de Zuid-Indische Oceaan (PB L 268 van 9.10.2008, blz. 27).

⁶³ PB L 67 van 6.3.2012, blz. 3. De Unie heeft het SPRFMO-verdrag goedgekeurd bij Besluit 2012/130/EU van de Raad van 3 oktober 2011 betreffende de goedkeuring, namens de Europese Unie, van het Verdrag inzake de instandhouding en het beheer van de visbestanden van de volle zee in het zuidelijke deel van de Stille Oceaan (PB L 67 van 6.3.2012, blz. 1).

Verdrag inzake de instandhouding en het beheer van over grote afstanden trekkende visbestanden in het westelijke en centrale deel van de Stille Oceaan⁶⁴;

- u) “de volle zee van de Beringzee”: het geografische gebied van de volle zee van de Beringzee vanaf 200 zeemijl van de basislijnen vanwaar de breedte van de territoriale zeeën van de aan de Beringzee gelegen kuststaten wordt gemeten;
- v) “het overlappend gebied tussen het IATTC- en het WCPFC-verdragsgebied”: het geografische gebied dat wordt begrensd door:
 - lengtegraad 150° WL,
 - lengtegraad 130° WL,
 - breedtegraad 4° ZB,
 - breedtegraad 50° ZB;
- w) “de geografische deelgebieden van de GFCM”: de gebieden als omschreven in bijlage I bij Verordening (EU) nr. 1343/2011 van het Europees Parlement en de Raad⁶⁵.

TITEL II

VANGSTMOGELIJKHEDEN VOOR VISSERSVAARTUIGEN VAN DE UNIE

Hoofdstuk I

Algemene bepalingen

Artikel 5

TAC's en toewijzingen

1. De TAC's voor vissersvaartuigen van de Unie in de wateren van de Unie en bepaalde wateren buiten de Unie en de toewijzing van deze TAC's aan de lidstaten, alsmede, in voorkomend geval, de functioneel daarmee verbonden voorwaarden, zijn vermeld in bijlage I.
2. Vissersvaartuigen van de Unie kunnen door de betrokken kuststaat worden gemachtigd om te vissen in de wateren onder de visserij-jurisdictie van de Faeröer, Groenland en Noorwegen en in de visserijzone rond Jan Mayen voor zover daarbij de TAC's van bijlage I bij deze verordening, de voorwaarden van artikel 20 van deze verordening en deel A van bijlage V bij deze verordening en de voorwaarden van

⁶⁴ PB L 32 van 4.2.2005, blz. 3. De Unie is tot de WCPFC toegetreden bij Besluit 2005/75/EG van de Raad van 26 april 2004 inzake de toetreding van de Gemeenschap tot het Verdrag inzake de instandhouding en het beheer van over grote afstanden trekkende visbestanden in het westelijke en centrale deel van de Stille Oceaan (PB L 32 van 4.2.2005, blz. 1).

⁶⁵ Verordening (EU) nr. 1343/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 tot vaststelling van een aantal bepalingen voor de visserij in het GFCM-overeenkomstgebied (General Fisheries Commission for the Mediterranean — Algemene Visserijcommissie voor de Middellandse Zee) en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1967/2006 van de Raad inzake beheersmaatregelen voor de duurzame exploitatie van visbestanden in de Middellandse Zee (PB L 347 van 30.12.2011, blz. 44).

Verordening (EU) 2017/2403 van het Europees Parlement en de Raad⁶⁶ en de uitvoeringsbepalingen daarvan in acht worden genomen.

3. Vissersvaartuigen van de Unie kunnen door de betrokken kuststaat worden gemachtigd om te vissen in de wateren onder de visserij-jurisdictie van het Verenigd Koninkrijk voor zover daarbij de TAC's van bijlage I bij deze verordening, de voorwaarden van artikel 20 van deze verordening en de voorwaarden van Verordening (EU) 2017/2403 en de uitvoeringsbepalingen daarvan in acht worden genomen.

Artikel 6

Door de lidstaten vast te stellen TAC's

1. De in bijlage I bij deze verordening vermelde TAC's worden, voor zover dat in die bijlage is gespecificeerd, door de betrokken lidstaat vastgesteld.
2. De in lid 1 bedoelde door een lidstaat vast te stellen TAC's moeten:
 - a) consistent zijn met de beginselen en voorschriften van het GVB, en met name met het beginsel van duurzame exploitatie van de bestanden; en
 - b) resulteren in een exploitatie van de bestanden die:
 - i) indien er analytische beoordelingen beschikbaar zijn, met een zo hoog mogelijke waarschijnlijkheid in lijn is met de maximale duurzame opbrengst, of
 - ii) indien er geen of onvolledige analytische beoordelingen beschikbaar zijn, strookt met de voorzorgsbepaling voor het visserijbeheer.
3. Elke betrokken lidstaat verstrekt de Commissie uiterlijk op 15 maart 2024 de volgende informatie:
 - a) de door hem vastgestelde TAC's;
 - b) de door hem verzamelde, beoordeelde en als grondslag voor de vaststelling van TAC's gebruikte gegevens;
 - c) nadere informatie over hoe de vastgestelde TAC's aan lid 2 voldoen.

Artikel 7

Voorwaarden voor de aanlanding van vangsten en bijvangst

1. Vangsten waarvoor de aanlandingsverplichting van artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 niet geldt, mogen slechts aan boord worden gehouden of worden aangeland mits:
 - a) de vis is gevangen door vissersvaartuigen die de vlag voeren van een lidstaat die over een quotum beschikt dat nog niet is opgebruikt, of
 - b) deze deel uitmaken van een quotum van de Unie dat niet over de lidstaten is verdeeld en dat niet is opgebruikt.

⁶⁶ Verordening (EU) 2017/2403 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2017 inzake het duurzame beheer van externe vissersvloeden, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1006/2008 van de Raad (PB L 347 van 28.12.2017, blz. 81).

2. Voor de toepassing van de afwijking van de verplichting om vangsten op de betrokken quota af te boeken, waarin artikel 15, lid 8, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 voorziet, worden de in dat artikel bedoelde bestanden van niet-doelsoorten die zich binnen biologisch veilige grenzen bevinden, in bijlage I bij deze verordening vermeld.

Artikel 8

Quotumruilmechanisme voor TAC's voor onvermijdelijke bijvangsten

1. Om rekening te houden met de aanlandingsverplichting en om quota voor bepaalde bijvangsten beschikbaar te stellen voor de lidstaten zonder quotum, geldt het quotumruilmechanisme van de leden 2 tot en met 5 voor de in bijlage IA vermelde TAC's.
2. 6 % van elk aan een lidstaat toegewezen quotum van de TAC's voor kabeljauw (*Gadus morhua*) in de Keltische Zee (COD/7XAD34), kabeljauw in het gebied ten westen van Schotland (COD/5BE6A), wijting in de Ierse Zee (WHG/07A.) en schol in de ICES-sectoren 7h, 7j en 7k (PLE/7HJK.) en 3 % van elk aan een lidstaat toegewezen quotum van de TAC voor wijting in het gebied ten westen van Schotland (WHG/56-14) wordt opgenomen in een quotumruilsysteem ("het systeem"), dat op 1 januari 2024 wordt opengesteld. Lidstaten zonder quotum hebben exclusieve toegang tot het systeem tot en met 31 maart 2024.
3. De hoeveelheden die uit het systeem worden gehaald, mogen niet worden geruild of overgedragen naar het volgende jaar. Na 31 maart 2024 worden ongebruikte hoeveelheden teruggegeven aan de lidstaten die aanvankelijk aan het systeem hadden bijgedragen.
4. Lidstaten zonder quotum geven in ruil quota voor in bijlage IA, deel C, vermelde bestanden, tenzij de lidstaat zonder quotum en de aan het systeem bijdragende lidstaat anders overeenkomen.
5. De in lid 4 bedoelde quota moeten een vergelijkbare handelswaarde hebben, vastgesteld aan de hand van een marktkoers of een andere voor beide partijen aanvaardbare wisselkoers. Bij ontstentenis van een andere regeling wordt de vergelijkbare handelswaarde bepaald op basis van de gemiddelde prijzen van de Unie van het voorgaande jaar, zoals verstrekt door de Waarnemingspost voor de EU-markt voor visserij- en aquacultuurproducten.
6. Ingeval het voor de lidstaten niet mogelijk is om via het quotumruilmechanisme van de leden 2 tot en met 5 hun onvermijdelijke bijvangsten in vergelijkbare mate te dekken, trachten de lidstaten het eens te worden over quota-uitwisselingen krachtens artikel 16, lid 8, van Verordening (EU) nr. 1380/2013, waarbij ervoor wordt gezorgd dat de uitgewisselde quota van vergelijkbare handelswaarde zijn.

Artikel 9

Beperkingen van de visserijinspanning in ICES-sector 7e

1. Voor de in artikel 1, lid 2, punt b), van deze verordening genoemde periode zijn de beperkingen van de visserijinspanning voor tong in ICES-sector 7e vastgesteld in bijlage II.
2. Op verzoek van een lidstaat overeenkomstig punt 7.4 van bijlage II kan de Commissie die lidstaat door middel van een uitvoeringshandeling extra zeedagen

boven op de in bijlage II, punt 5, bedoelde zeedagen toewijzen waarop die lidstaat een onder zijn vlag varende vissersvaartuig kan machtigen om in ICES-sector 7e met gereguleerd vistuig aan boord aanwezig te zijn. De Commissie stelt die uitvoeringshandeling vast volgens de in artikel 55, lid 2, van deze verordening bedoelde onderzoeksprocedure.

3. Op verzoek van een lidstaat kan de Commissie die lidstaat door middel van een uitvoeringshandeling, boven op de in bijlage II, punt 5, bedoelde zeedagen, maximaal drie extra dagen tussen 1 februari 2024 en 31 januari 2025 toewijzen waarop een vissersvaartuig in ICES-sector 7e aanwezig mag zijn op basis van een programma voor versterkte aanwezigheid van wetenschappelijke waarnemers als bedoeld in bijlage II, punt 8.1. De Commissie doet die toewijzing op basis van de door die lidstaat overeenkomstig bijlage II, punt 8.3, ingediende beschrijving en na raadpleging van het WTECV. Die uitvoeringshandeling wordt vastgesteld volgens de in artikel 55, lid 2, van deze verordening bedoelde onderzoeksprocedure.

[De artikelen 10, 15, 16 en 18 van deze verordening zullen worden bijgewerkt na afloop van het overleg tussen de Unie en het Verenigd Koninkrijk.]

[Artikel 10

Maatregelen voor de zeebaarsvisserij in de ICES-sectoren 4b, 4c en 6a en in ICES-deelgebied 7

1. Het is vissersvaartuigen van de Unie en alle commerciële visserijen vanaf de kust verboden om te vissen op zeebaars (*Dicentrarchus labrax*) in de ICES-sectoren 4b en 4c en in ICES-deelgebied 7 of om in die gebieden gevangen zeebaarzen aan boord te houden, over te laden, te verplaatsen of aan te landen.
2. Het verbod van lid 1 is niet van toepassing op bijvangsten van zeebaars in de commerciële visserij vanaf de kust met netten, zonder vaartuig. Deze vrijstelling geldt voor de historische aantallen strandnetten van vóór 2017. De commerciële visserij vanaf de kust met netten mag niet op zeebaars gericht zijn en alleen onvermijdelijke bijvangsten van zeebaars mogen worden aangeland.
3. In afwijking van lid 1 mogen vissersvaartuigen van de Unie in januari 2024 en van 1 april tot en met 31 december 2024 in de ICES-sectoren 4b, 4c, 7d, 7e, 7f en 7h op zeebaars vissen en in die gebieden gevangen zeebaarzen aan boord houden, overladen, verplaatsen of aanlanden als daartoe het volgende vistuig wordt gebruikt en daarbij de volgende limieten in acht worden genomen:
 - a) bodemtrawls⁶⁷, voor onvermijdelijke bijvangsten van maximaal 3,8 ton per vissersvaartuig per jaar en 5 % van het gewicht van de totale vangsten van mariene organismen aan boord die door dat vaartuig per visreis zijn verricht;
 - b) zegens⁶⁸, voor onvermijdelijke bijvangsten van maximaal 3,8 ton per vissersvaartuig per jaar en 5 % van het gewicht van de totale vangsten van mariene organismen aan boord die door dat vaartuig per visreis zijn verricht;
 - c) haken en lijnen⁶⁹, voor maximaal 6,2 ton per vissersvaartuig;

⁶⁷ Alle typen bodemtrawls (OTB, OTT, PTB, TBB, TBN, TBS en TB).

⁶⁸ Alle typen zegens (SSC, SDN, SPR, SV, SB en SX).

⁶⁹ Alle beuglijnen en hengels (LHP, LHM, LLD, LL, LTL, LX en LLS).

- d) vaste kieuwnetten⁷⁰, voor onvermijdelijke bijvangsten van maximaal 1,6 ton per vissersvaartuig.

De in de eerste alinea, punt c), geformuleerde afwijkingen gelden voor vissersvaartuigen van de Unie die met haken en lijnen verrichte vangsten van zeebaars hebben geregistreerd in de periode van 1 juli 2015 tot en met 30 september 2016.

De in de eerste alinea, punt d), geformuleerde afwijkingen gelden voor vissersvaartuigen van de Unie die met vaste kieuwnetten verrichte vangsten van zeebaars hebben geregistreerd in de periode van 1 juli 2015 tot en met 30 september 2016.

Wanneer een vissersvaartuig van de Unie wordt vervangen, kunnen de lidstaten toestaan dat de afwijkingen gelden voor een ander vissersvaartuig van de Unie, op voorwaarde dat het aantal vissersvaartuigen van de Unie waarvoor elk van de afwijkingen geldt en de totale vangstcapaciteit ervan niet toenemen.

4. De vangstbeperkingen van lid 3 zijn niet overdraagbaar tussen vissersvaartuigen.
5. Voor de recreatievisserij, inclusief vanaf de kust, zonder vaartuig, in de ICES-sectoren 4b, 4c, 6a en 7a tot en met 7k geldt dat:
 - a) van 1 februari tot en met 31 maart 2024:
 - i) alleen het met hengel of handlijn vangen en weer terugzetten van zeebaarsen is toegestaan;
 - ii) het verboden is om in die gebieden gevangen zeebaarsen te houden, te verplaatsen, over te laden of aan te landen;
 - b) in januari en van 1 april tot en met 31 december 2024:
 - i) maximaal twee zeebaarsen per visser per dag mogen worden gevangen en gehouden;
 - ii) de minimummaat voor bijgehouden zeebaars 42 cm bedraagt;
 - iii) mogen geen vaste netten worden gebruikt om zeebaars te vangen of te houden.
6. Lid 5 laat strengere nationale maatregelen voor de recreatievisserij onverlet.]

Artikel 11

Maatregelen voor de zeebaarsvisserij in de ICES-sectoren 8a en 8b

1. Frankrijk en Spanje zorgen ervoor dat de vangstmogelijkheden voor zeebaars in de ICES-sectoren 8a en 8b voor hun commerciële visserij in 2024 in totaal niet meer bedragen dan 1 906 ton.
2. Bij de recreatievisserij in de ICES-sectoren 8a en 8b, inclusief vanaf de kust:
 - a) mag maximaal één zeebaars per visser per dag worden gevangen en gehouden;
 - b) mogen geen vaste netten worden gebruikt om zeebaars te vangen of te houden.
3. Lid 2 is van toepassing onverminderd strengere nationale maatregelen voor de recreatievisserij.

⁷⁰

Alle vaste kieuwnetten en vallen (GTR, GNS, GNC, FYK, FPN en FIX).

[Artikel 12 van deze verordening zal worden bijgewerkt na de publicatie door de ICES van zijn wetenschappelijk advies voor Europese aal voor 2024.]

[Artikel 12

Maatregelen voor de visserij op Europese aal in de wateren van de Unie van de ICES-deelgebieden 3, 4, 6, 7, 8 en 9

1. Dit artikel is van toepassing op de mariene en brakke wateren van de Unie van de ICES-deelgebieden 3, 4, 6, 7, 8 en 9 en op de aangrenzende brakke wateren van de Unie. De brakke wateren omvatten estuaria, kustlagunes en overgangswateren.
2. Het is gedurende een periode van ten minste zes maanden tussen 1 april 2024 en 31 maart 2025 verboden commerciële visserijactiviteiten met betrekking tot Europese aal (*Anguilla anguilla*) te verrichten, hetzij als doelsoort, hetzij als incidentele bijvangst, en zulks in alle levensfasen. Daartoe stelt elke betrokken lidstaat een of meer sluitingsperiodes vast met inachtneming van het volgende:
 - a) indien nodig kan/kunnen de sluitingsperiode(n) binnen een lidstaat per visserijgebied verschillen om rekening te houden met het geografische en temporele migratiepatroon van aal in zijn verschillende levensfasen;
 - b) de sluitingsperiode(n) moet(en) een al dan niet aaneengesloten looptijd van ten minste zes maanden hebben; en
 - c) de sluitingsperiode(n) moet(en) stroken met de instandhoudingsdoelstellingen van Verordening (EG) nr. 1100/2007 en de nationale beheersplannen en moet(en) de belangrijkste migratieperiode(n), met inbegrip van de desbetreffende piekmigratieperiode, voor Europese aal in de betrokken levensfase in de lidstaat in kwestie bestrijken.
3. In afwijking van lid 2, punt c), staat het elke betrokken lidstaat vrij om voor Europese aal met een totale lengte van 12 cm of meer toe te staan dat daarop tijdens de belangrijkste migratieperiode in totaal maximaal dertig dagen wordt gevisd. In dat geval stelt de betrokken lidstaat een aanvullende sluiting gedurende een equivalente periode tijdens de belangrijkste migratieperiode of, subsidiair, vlak voor of na die periode vast.
4. Voor ICES-deelgebied 3 bereiken de betrokken lidstaten overeenstemming over de in lid 3 vermelde afwijking om te zorgen voor een consistente en effectieve bescherming van aal tijdens zijn migratie van de Oostzee naar de Noordzee. Als uiterlijk op 1 maart 2024 geen dergelijke overeenstemming is bereikt, loopt de sluitingsperiode in Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Letland, Litouwen, Polen en Zweden van 1 augustus 2024 tot en met 31 januari 2025.
5. Nog in afwijking van lid 2, punt c), staat het elke betrokken lidstaat vrij om voor Europese aal met een totale lengte van minder dan 12 cm toe te staan dat daarop tijdens de belangrijkste migratieperiode in totaal maximaal dertig dagen wordt gevisd. Bovendien kan elke betrokken lidstaat toestaan dat uitsluitend met het oog op uitzetting gedurende maximaal dertig aanvullende dagen tijdens de belangrijkste migratieperiode wordt gevisd. In beide gevallen stelt de betrokken lidstaat een aanvullende sluiting gedurende een equivalente periode tijdens de belangrijkste migratieperiode of, subsidiair, vlak voor of na die periode vast.
6. Recreatievisserij op Europese aal is in alle levensfasen verboden.
7. Iedere betrokken lidstaat stelt de Commissie in kennis:

- a) uiterlijk op 1 maart 2024, van de sluitingsperiode of -perioden die hij overeenkomstig de leden 2 tot en met 5 heeft vastgesteld, onder overlegging van ondersteunende informatie ter staving van de gekozen periode of perioden;
- b) binnen twee weken na de vaststelling ervan, van de nationale maatregelen met betrekking tot de sluitingsperiode of -perioden die hij overeenkomstig de leden 2 tot en met 5 heeft vastgesteld.]

[Artikel 13 van deze verordening zal worden bijgewerkt na de publicatie door de ICES van zijn wetenschappelijk advies voor Europese aal voor 2024 en na de jaarvergadering van 2023 van de GFCM.]

*[Artikel 13
Maatregelen voor de visserij op Europese aal in de Middellandse Zee*

1. Dit artikel is van toepassing op de geografische deelgebieden 1 tot en met 27 van de GFCM, op brakke wateren en op zoete wateren. De brakke wateren omvatten estuaria, kustlagunes en overgangswateren.
2. Het is gedurende een periode van ten minste zes maanden verboden commerciële visserijactiviteiten met betrekking tot Europese aal te verrichten, hetzij als doelsoort, hetzij als incidentele bijvangst, en zulks in alle levensfasen. Daartoe stelt elke betrokken lidstaat een of meer sluitingsperioden vast met inachtneming van het volgende:
 - a) indien nodig kan/kunnen de sluitingsperiode(n) binnen een lidstaat per visserijgebied verschillen om rekening te houden met het geografische en temporele migratiepatroon van aal in zijn verschillende levensfasen;
 - b) de sluitingsperiode(n) moet(en) een looptijd hebben van minstens zes opeenvolgende maanden of in totaal zes maanden overeenkomstig lid 3; en
 - c) de sluitingsperiode(n) moet(en) stroken met de instandhoudingsdoelstellingen van Verordening (EG) nr. 1100/2007, met de bestaande nationale beheersplannen en met de temporele migratiepatronen van Europese aal in de betrokken levensfase in de lidstaat in kwestie.
3. De sluitingsperiode omvat de periode van 1 januari tot en met 31 maart 2024 en een door elke betrokken lidstaat vast te stellen aanvullende periode van drie maanden tussen 1 april en 30 november 2024.
4. Recreatievisserij op Europese aal is in alle levensfasen verboden.
5. Iedere betrokken lidstaat stelt de Commissie in kennis:
 - a) uiterlijk op 1 maart 2024, van de sluitingsperiode of -perioden die hij overeenkomstig de leden 2 en 3 heeft vastgesteld;
 - b) binnen twee weken na de vaststelling ervan, van de nationale maatregelen met betrekking tot de sluitingsperiode of -perioden die hij overeenkomstig de leden 2 en 3 heeft vastgesteld.]

Artikel 14
Bijzondere bepalingen inzake de toewijzing van vangstmogelijkheden

1. De vangstmogelijkheden worden overeenkomstig deze verordening over de lidstaten verdeeld zonder afbreuk te doen aan:
 - a) uitwisselingen op grond van artikel 16, lid 8, van Verordening (EU) nr. 1380/2013;
 - b) kortingen en nieuwe toewijzingen op grond van artikel 37 van Verordening (EG) nr. 1224/2009;
 - c) nieuwe toewijzingen op grond van de artikelen 12 en 47 van Verordening (EU) 2017/2403;
 - d) het aanlanden van extra hoeveelheden op grond van artikel 3 van Verordening (EG) nr. 847/96 en artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013;
 - e) de overeenkomstig artikel 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 en artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 ingehouden hoeveelheden;
 - f) verlagingen en verminderingen op grond van de artikelen 105, 106 en 107 van Verordening (EG) nr. 1224/2009;
 - g) overdrachten en uitwisselingen van quota op grond van de artikelen 21 en 49 van deze verordening.
2. De bestanden waarvoor voorzorgs-TAC's of analytische TAC's gelden in het kader van het meerjarenbeheer van de TAC's en quota waarin Verordening (EG) nr. 847/96 voorziet, zijn vermeld in bijlage I bij deze verordening.
3. Tenzij anders vermeld in bijlage I bij deze verordening, is artikel 3 van Verordening (EG) nr. 847/96 van toepassing op bestanden waarvoor een voorzorgs-TAC geldt, en zijn artikel 3, leden 2 en 3, en artikel 4 van die verordening van toepassing op bestanden waarvoor een analytische TAC geldt.
4. De artikelen 3 en 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 zijn niet van toepassing wanneer een lidstaat gebruikmaakt van de jaarflexibiliteit waarin artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 voorziet.

[Artikel 15
Gesloten visseizoenen voor zandspieringen

De commerciële visserij op zandspieringen (*Ammodytes* spp.) met bodemtrawls, zegens of soortgelijk gesleept vistuig met een maaswijdte van minder dan 16 mm is in de ICES-sectoren 2a en 3a en ICES-deelgebied 4 verboden van 1 januari tot en met 31 maart 2024 en van 1 augustus tot en met 31 december 2024.]

[Artikel 16
Herstelmaatregelen voor kabeljauw in de Noordzee

1. De gebieden die gesloten zijn voor de visserij, met uitzondering van de visserij met pelagisch vistuig (ringzegens en trawls), en de perioden waarin de sluitingen van toepassing zijn, staan vermeld in bijlage IV.

2. Vaartuigen die met bodemtrawls en zegens met een minimummaaswijdte van minstens 70 mm in de ICES-sectoren 4a en 4b of minstens 90 mm in ICES-sector 3a vissen, dan wel met beuglijnen⁷¹, mogen niet vissen in de wateren van de Unie van ICES-sector 4a ten noorden van 58°30'00" NB en ten zuiden van 61°30'00" NB of in de wateren van de Unie van de ICES-sectoren 3a.20 (Skagerrak), 4a en 4b ten noorden van 57°00'00" NB en ten oosten van 5°00'00" OL.
3. In afwijking van lid 2 mogen de in dat lid bedoelde vissersvaartuigen in de in dat lid genoemde gebieden vissen mits zij aan ten minste een van de volgende criteria voldoen:
 - a) hun kabeljauwvangst bedraagt niet meer dan 5 % van hun totale vangsten per visreis; vissersvaartuigen waarvan de kabeljauwvangst in de periode 2017-2019 niet meer dan 5 % van hun totale vangsten bedroeg, worden geacht aan dit criterium te voldoen, mits zij hetzelfde vistuig blijven gebruiken als in die periode; dit vermoeden kan worden weerlegd;
 - b) er wordt gebruikgemaakt van een gereguleerde en zeer selectieve bodemtrawl of zegen, hetgeen blijkt uit een wetenschappelijke studie resulteert in een vermindering van de kabeljauwvangsten met ten minste 30 % in vergelijking met vaartuigen die vissen met gesleept vistuig waarvan de maaswijdte overeenkomt met de in bijlage V, deel B, punt 1.1, bij Verordening (EU) 2019/1241 beschreven basisnormen; dergelijke studies kunnen door het WTECV worden geëvalueerd en bij een negatieve evaluatie wordt het vistuig in kwestie niet meer aangemerkt als geldig voor gebruik in de in lid 2 van dit artikel genoemde gebieden;
 - c) bij vaartuigen die vissen met bodemtrawls en zegens met een maaswijdte van 100 mm en groter (TR1), wordt het volgende zeer selectieve vistuig gebruikt:
 - i) belly trawls met een maaswijdte van de buik van ten minste 600 mm;
 - ii) horizontale vislijn (0,6 m);
 - iii) horizontale zee flap met een wijdmazig ontsnappingspaneel;
 - d) bij vaartuigen die vissen met bodemtrawls en zegens met een maaswijdte van minstens 70 mm in ICES-sector 4a en minstens 90 mm in ICES-sector 3a en minder dan 100 mm (TR2), wordt het volgende zeer selectieve vistuig gebruikt:
 - i) horizontaal sorteerrooster met een afstand van ten hoogste 50 mm tussen de staven voor het scheiden van platvis en rondvis, met een vrije uitlaat voor rondvis;
 - ii) seltra-paneel met vierkante mazen met een maaswijdte van 300 mm;
 - iii) sorteerrooster met een afstand van ten hoogste 35 mm tussen de staven, met een vrije uitlaat voor de vis;
 - e) op de vissersvaartuigen is een nationaal kabeljauwvermijdingsplan van toepassing om door middel van ruimtelijke of technische maatregelen of een combinatie daarvan kabeljauwvangsten in stand te houden in lijn met de visserijsterfte die overeenkomt met de op basis van wetenschappelijk advies

⁷¹ Vistuigcodes: OTB, OTT, OT, TBN, TBS, TB, TX, PTB, SDN, SSC, SX, LL en LLS.

vastgestelde vangstmogelijkheden; dergelijke plannen worden uiterlijk twee maanden na de invoering ervan beoordeeld, in het geval van de lidstaten door het WTECV en in het geval van een derde land door de betrokken nationale wetenschappelijke instantie, en waar nodig geacht, verder herzien indien de doelstelling van het nationale kabeljauwvermijdingsplan volgens die beoordelingen niet wordt gehaald.

4. De lidstaten intensiveren de monitoring, de controle en het toezicht ten aanzien van de in lid 2 bedoelde vissersvaartuigen, teneinde de naleving van de in lid 3 vastgestelde voorwaarden te waarborgen.
5. Dit artikel is niet van toepassing op visserijactiviteiten die uitsluitend ten behoeve van wetenschappelijk onderzoek worden verricht, mits dat onderzoek wordt uitgevoerd met inachtneming van artikel 25 van Verordening (EU) 2019/1241.]

Artikel 17

Herstelmaatregelen voor kabeljauw in het Kattegat

1. Vissersvaartuigen van de Unie die in het Kattegat vissen met bodemtrawls⁷² met een minimummaaswijdte van 70 mm, moeten een van de volgende soorten selectief vistuig gebruiken:
 - a) sorteerrooster met een afstand van ten hoogste 35 mm tussen de staven, met een vrije uitlaat voor de vis;
 - b) sorteerrooster met een afstand van ten hoogste 50 mm tussen de staven voor het scheiden van platvis en rondvis, met een vrije uitlaat voor rondvis;
 - c) seltra-paneel met vierkante mazen met een maaswijdte van 300 mm;
 - d) een gereguleerd zeer selectief vistuig met technische kenmerken die er blijkens een door het WTECV geëvalueerde wetenschappelijke studie voor zorgen dat minder dan 1,5 % van de vangsten uit kabeljauw bestaat, mits het gaat om vaartuigen die uitsluitend dergelijk vistuig aan boord hebben.
2. Als vissersvaartuigen van de Unie aan een project van een lidstaat deelnemen en over functionerende apparatuur voor volledig gedocumenteerde visserijen beschikken, mogen zij gebruikmaken van vistuig overeenkomstig deel B van bijlage V bij Verordening (EU) 2019/1241. De lidstaat in kwestie zendt de Commissie uiterlijk op 31 maart 2024 de lijst van dergelijke vaartuigen toe.
3. Dit artikel is niet van toepassing op visserijactiviteiten die uitsluitend ten behoeve van wetenschappelijk onderzoek worden verricht, mits dat onderzoek wordt uitgevoerd met inachtneming van artikel 25 van Verordening (EU) 2019/1241.

Artikel 18

Verboden soorten

1. Vissersvaartuigen van de Unie mogen de volgende soorten niet bevissen, aan boord houden, overladen of aanlanden:
 - a) sterrog (*Amblyraja radiata*) in de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van ICES-deelgebied 4 en ICES-sector 7d; de wateren van het

⁷² Vistuigcodes: OTB, OTT, OT, TBN, TBS, TB, TX en PTB.

- Verenigd Koninkrijk van ICES-sector 2a; en de wateren van de Unie van ICES-sector 3a;
- b) roodbaars (*Beryx splendens*) in NAFO-deelgebied 6;
 - c) schubzwelghaai (*Centrophorus squamosus*) in de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van ICES-deelgebied 4; de wateren van het Verenigd Koninkrijk van ICES-sector 2a; en de internationale wateren van de ICES-deelgebieden 1 en 14;
 - d) Portugese ijshaai (*Centroscyllium coelelepis*) in de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van ICES-deelgebied 4; de wateren van het Verenigd Koninkrijk van ICES-sector 2a; en de internationale wateren van de ICES-deelgebieden 1 en 14;
 - e) zwarte haai (*Dalatias licha*) in de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van ICES-deelgebied 4; de wateren van het Verenigd Koninkrijk van ICES-sector 2a; en de internationale wateren van de ICES-deelgebieden 1 en 14;
 - f) spitssnuitsnavelhaai (*Deania calceus*) in de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van ICES-deelgebied 4; de wateren van het Verenigd Koninkrijk van ICES-sector 2a; en de internationale wateren van de ICES-deelgebieden 1 en 14;
 - g) vleetsoorten-complex (*Dipturus batis*) (*Dipturus* cf. *flossada* en *Dipturus* cf. *intermedia*) in de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van de ICES-deelgebieden 4 en 6 tot en met 8; de wateren van het Verenigd Koninkrijk van ICES-sector 2a en ICES-deelgebied 5; en de wateren van de Unie van de ICES-deelgebieden 3, 9 en 10;
 - h) grote lantaarnhaai (*Etmopterus princeps*) in de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van ICES-deelgebied 4; de wateren van het Verenigd Koninkrijk van ICES-sector 2a; en de internationale wateren van de ICES-deelgebieden 1 en 14;
 - i) ruwe haai (*Galeorhinus galeus*) wanneer wordt gevist met beuglijnen in de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van ICES-deelgebied 4; de wateren van het Verenigd Koninkrijk van ICES-sector 2a; de wateren van het Verenigd Koninkrijk en internationale wateren van ICES-deelgebied 5; de wateren van het Verenigd Koninkrijk, wateren van de Unie en internationale wateren van de ICES-deelgebieden 6 tot en met 8; en de internationale wateren van de ICES-deelgebieden 12 en 14;
 - j) haringhaai (*Lamna nasus*) in alle wateren;
 - k) stekelrog (*Raja clavata*) in de wateren van de Unie van ICES-sector 3a;
 - l) golfrog (*Raja undulata*) in de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van ICES-deelgebied 6; en de wateren van de Unie van ICES-deelgebied 10;
 - m) walvishaai (*Rhincodon typus*) in alle wateren;
 - n) gitaarrog (*Rhinobatos rhinobatos*) in de Middellandse Zee.

2. Incidenteel gevangen exemplaren van de in lid 1 genoemde soorten worden ongedeerd gelaten en onmiddellijk vrijgelaten.

Artikel 19

Toezening van gegevens

Lidstaten die op grond van de artikelen 33 en 34 van Verordening (EG) nr. 1224/2009 gegevens over aanlandingen en de visserijinspanning aan de Commissie doen toekomen, gebruiken daarvoor de in bijlage I bij deze verordening vermelde bestandscodes.

Hoofdstuk II

Vismachtigingen in wateren van derde landen

Artikel 20

Vismachtigingen

1. De maximumaantallen vismachtigingen voor vissersvaartuigen van de Unie in wateren van derde landen, indien van toepassing, zijn vermeld in deel A van bijlage V.
2. Indien een lidstaat overeenkomstig artikel 16, lid 8, van Verordening (EU) nr. 1380/2013, na kennisgeving aan de Commissie, quota voor de in deel A van bijlage V bij deze verordening genoemde visserijgebieden aan een andere lidstaat overdraagt, gaat die overdracht in voorkomend geval vergezeld van een passende overdracht van vismachtigingen. Het in deel A van bijlage V bij deze verordening vermelde totale aantal machtigingen per visserijgebied mag niet worden overschreden. De overdragende lidstaat meldt die overdracht van vismachtigingen aan de Commissie wanneer hij de Commissie in kennis stelt van de quotaoverdracht.

Hoofdstuk III

Vangstmogelijkheden die worden beheerd door regionale organisaties voor visserijbeheer

AFDELING 1

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 21

Overdrachten en uitwisselingen van quota

1. Wanneer quotaoverdrachten of -uitwisselingen tussen verdrag- of overeenkomstsluitende partijen bij een regionale organisatie voor visserijbeheer (ROVB) op grond van de voorschriften van die ROVB zijn toegestaan, kan een lidstaat (de betrokken lidstaat) met een verdrag- of overeenkomstsluitende partij bij die ROVB besprekingen beginnen en aangeven volgens welke contouren een geplande overdracht of uitwisseling van quota kan plaatsvinden, naargelang het geval. De betrokken lidstaat stelt de Commissie in kennis van die contouren.
2. Na ontvangst van de kennisgeving overeenkomstig lid 1 kan de Commissie de contouren van de geplande quotaoverdracht of -uitwisseling bekrachtigen. Indien de Commissie de contouren bekrachtigt, maakt zij onverwijld kenbaar dat zij ermee instemt gebonden te zijn door de quotaoverdracht of -uitwisseling. Zij brengt de

overdracht of uitwisseling ter kennis van het secretariaat van de ROVB overeenkomstig de voorschriften van die ROVB.

3. De Commissie brengt de lidstaten op de hoogte van iedere overeengekomen overdracht of uitwisseling van quota.
4. De vangstmogelijkheden die de betrokken lidstaat in het kader van de overdracht of uitwisseling van quota heeft ontvangen of overgedragen, worden beschouwd als quota die toegevoegd zijn aan of in mindering gebracht zijn op zijn toewijzing vanaf het moment waarop de overdracht of uitwisseling van kracht is op grond van de overeenkomst met de betrokken verdrag- of overeenkomstsluitende partij bij de ROVB dan wel, naargelang het geval, overeenkomstig de voorschriften van de betrokken ROVB. Overeenkomstig het beginsel van relatieve stabiliteit van visserijactiviteiten mogen dergelijke overdrachten en uitwisselingen geen invloed hebben op de verdeelsleutel voor de toewijzing van vangstmogelijkheden aan de lidstaten.

[De afdelingen 2 tot en met 4 en de afdelingen 8 en 9 van deze verordening zullen worden bijgewerkt na de jaarvergaderingen van de ROVB's.]

[AFDELING 2 NEAFC-VERDRAGSGEBIED

Artikel 22 Roodbaars in de Irminger Zee

1. Alle visserijactiviteiten zijn verboden in het gebied dat wordt begrensd door de volgende coördinaten gemeten volgens het WGS84-systeem:

Breedtegraad	Lengtegraad
63°00' NB	30°00' WL
61°30' NB	27°35' WL
60°45' NB	28°45' WL
62°00' NB	31°35' WL
63°00' NB	30°00' WL

2. Het is vissersvaartuigen verboden om diepzee-roodbaars (*Sebastes mentella*) (zowel het ondiep pelagisch als het diep pelagisch bestand) uit de Irminger Zee en de aangrenzende wateren (ICES-deelgebieden 5, 12 en 14 en NAFO-deelgebieden 1 en 2) te bevissen, aan boord te houden, over te laden of aan te landen in havens van de Unie; voor vissersvaartuigen van de Unie geldt dit ook voor havens van derde landen.
3. Het is vissersvaartuigen van de Unie verboden deel te nemen aan overladingen waarbij de in lid 2 genoemde bestanden betrokken zijn.]

[AFDELING 3 ICCAT-VERDRAGSGEBIED

Artikel 23

Beperkingen van de vangst-, kweek- en mestcapaciteit

1. Het aantal met aas werkende of met de sleeplijn vissende vaartuigen van de Unie dat in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan actief op blauwvintonijn (*Thunnus thynnus*) tussen 8 kg/75 cm en 30 kg/115 cm mag vissen, wordt beperkt overeenkomstig bijlage VI, punt 1.
2. Het aantal vissersvaartuigen van de Unie dat in het kader van de ambachtelijke kustvisserij in de Middellandse Zee actief op blauwvintonijn tussen 8 kg/75 cm en 30 kg/115 cm mag vissen, wordt beperkt overeenkomstig bijlage VI, punt 2.
3. Het aantal vissersvaartuigen van de Unie dat in de Adriatische Zee actief op blauwvintonijn tussen 8 kg/75 cm en 30 kg/115 cm mag vissen voor kweekdoeleinden, wordt beperkt overeenkomstig bijlage VI, punt 3.
4. Het aantal vissersvaartuigen van de Unie dat in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en in de Middellandse Zee op blauwvintonijn mag vissen, deze aan boord mag houden en mag overladen, vervoeren of aanlanden, wordt beperkt overeenkomstig bijlage VI, punt 4.
5. Het aantal tonnara's dat wordt gebruikt voor de visserij op blauwvintonijn in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en in de Middellandse Zee wordt beperkt overeenkomstig bijlage VI, punt 5.
6. Het maximale aantal vissersvaartuigen van de Unie dat op Noord-Atlantische witte tonijn (*Thunnus alalunga*) als doelsoort mag vissen overeenkomstig artikel 17 van Verordening (EU) 2017/2107⁷³, wordt beperkt overeenkomstig punt 7 van bijlage VI bij deze verordening.
7. Het maximale aantal vissersvaartuigen van de Unie met een lengte van ten minste 20 meter dat vist op grootoogtonijn (*Thunnus obesus*) in het Iccat-verdragsgebied, wordt beperkt overeenkomstig bijlage VI, punt 8.

Artikel 24

Recreatievisserij

In voorkomend geval kennen de lidstaten een specifiek aandeel van de hun in bijlage ID toegekende quota toe aan de recreatievisserij.

⁷³ Verordening (EU) 2017/2107 van het Europees Parlement en de Raad van 15 november 2017 tot vaststelling van in het verdragsgebied van de Internationale Commissie voor de instandhouding van Atlantische tonijnen (Iccat) geldende beheers-, instandhoudings- en controlemaatregelen en tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 1936/2001, (EG) nr. 1984/2003 en (EG) nr. 520/2007 van de Raad (PB L 315 van 30.11.2017, blz. 1).

Artikel 25

Haaïen

1. Het is verboden om delen of volledige karkassen van grootoogvoshaai (*Alopias superciliosus*) die in een visserij zijn gevangen, aan boord te houden, over te laden of aan te landen.
2. Het is verboden gericht te vissen op voshaaisoorten van het geslacht *Alopias*.
3. Het is verboden om delen of volledige karkassen van hamerhaai van de familie *Sphyrnidae* (met uitzondering van *Sphyrna tiburo*) die gevangen zijn in visserijen in het Iccat-verdragsgebied, aan boord te houden, over te laden of aan te landen.
4. Het is verboden om delen of volledige karkassen van oceanische witpunthaai (*Carcharhinus longimanus*) die gevangen zijn in een visserij, aan boord te houden, over te laden of aan te landen.
5. Het is verboden om zijdehaai (*Carcharhinus falciformis*) die gevangen zijn in een visserij, aan boord te houden.
6. Het is verboden om delen of volledige karkassen van Noord-Atlantische kortvinmakreelhaai (*Isurus oxyrinchus*) die gevangen zijn in visserijen in het Iccat-verdragsgebied, aan boord te houden, over te laden of aan te landen.

Artikel 26

FAD's voor tropische tonijn

1. Het is verboden om tussen 1 januari en 13 maart 2024 FAD's te gebruiken in het Iccat-verdragsgebied.
2. Van 17 december 2023 tot en met 31 december 2023, zorgen de lidstaten ervoor dat hun vissersvaartuigen geen FAD's uitzetten. In het Iccat-verdragsgebied mag geen enkel vissersvaartuig op enig moment meer dan 300 FAD's met operationele boeien uitgezet hebben.
3. De lidstaten dienen uiterlijk op 30 juni 2024 bij de Commissie de historische gegevens in over door hun ringzegenvaartuigen rondom FAD's uitgezet vistuig. Indien een lidstaat deze gegevens niet uiterlijk op die datum heeft ingediend, mogen de vissersvaartuigen die onder zijn vlag varen, geen vistuig rondom FAD's uitzetten totdat de Commissie van die lidstaat deze gegevens heeft ontvangen met het oog op verdere rapportage aan de Iccat.]

[AFDELING 4 CCAMLR-VERDRAGSGEBIED

Artikel 27

Kennisgevingen inzake verkennende visserij op ijsheek

1. De lidstaten mogen in 2024 deelnemen aan, of hun vaartuig machtigen om deel te nemen aan, verkennende visserij met de beug op ijsheek (*Dissostichus* spp.) in de FAO-deelgebieden 88.1 en 88.2 en de FAO-sectoren 58.4.1, 58.4.2 en 58.4.3a buiten gebieden onder nationale jurisdictie overeenkomstig artikel 7, leden 2 tot en met 7, van Verordening (EG) nr. 601/2004.

2. In afwijking van de in artikel 7, leden 5 en 6, van Verordening (EG) nr. 601/2004 vastgestelde termijnen stellen de lidstaten die voornemens zijn dit te doen, het CCAMLR-secretariaat daarvan uiterlijk op 1 juni 2024 in kennis.

Artikel 28

Aanvullende beperkingen voor de verkennende visserij op ijsheek

1. Naast de bijzondere vereisten met betrekking tot de verkennende visserij die zijn vastgesteld in artikel 7 bis van Verordening (EG) nr. 601/2004, geldt dat de visserij op ijsheek in het visseizoen 2023-2024 beperkt is tot de in bijlage VII, tabel A, vermelde lidstaten, deelgebieden en aantallen vissersvaartuigen, en dat de in tabel B van die bijlage vermelde TAC's en bijvangstbeperkingen hierbij van toepassing zijn.
2. Gerichtte visserij op haaiensoorten voor andere doeleinden dan wetenschappelijk onderzoek is verboden. Bijvangst van haaien, met name jonge exemplaren en drachtige vrouwtjes, die incidenteel zijn gevangen in de visserij op ijsheek, worden levend vrijgelaten.
3. Indien van toepassing wordt de visserij op ijsheek in een kleine onderzoekseenheid (small-scale research unit – SSRU) stopgezet wanneer de gerapporteerde vangsten de geldende TAC hebben bereikt, waarna dit vak voor de rest van het visseizoen voor de visserij wordt gesloten.
4. De visserijactiviteiten vinden plaats in een zo groot mogelijk geografisch gebied en op zo veel mogelijk verschillende diepten om de nodige informatie te verzamelen voor het bepalen van het visserijpotentieel en om een overconcentratie van de vangst en de visserijinspanning te voorkomen. Visserijactiviteiten in de FAO-deelgebieden 48.6 en 88.1 en FAO-sector 58.4.3a, voor zover toegestaan op grond van artikel 27 van deze verordening, zijn echter verboden op diepten van minder dan 550 meter.

Artikel 29

Krillvisserij in het visseizoen 2023-2024

1. Met het oog op de toepassing van artikel 5 bis van Verordening (EG) nr. 601/2004 stellen de lidstaten die voornemens zijn om in het visseizoen 2023-2024 in het CCAMLR-verdragsgebied op Antarctisch krill (*Euphausia superba*) te vissen, de Commissie uiterlijk op 1 mei 2024 daarvan in kennis met het formulier in deel B van het aanhangsel van bijlage VII. In afwijking van de in artikel 7, leden 5 en 6, van Verordening (EG) nr. 601/2004 vastgestelde termijnen en op basis van de door de lidstaten verstrekte gegevens, dient de Commissie de kennisgevingen uiterlijk op 30 mei 2024 in bij het CCAMLR-secretariaat.
2. De in lid 1 van dit artikel bedoelde kennisgeving bevat voor elk vissersvaartuig dat gemachtigd is om aan de krillvisserij deel te nemen, de informatie die vereist is op grond van artikel 3, leden 2 en 3, van Verordening (EG) nr. 601/2004.
3. Een lidstaat die voornemens is om in het CCAMLR-verdragsgebied op krill te vissen, geeft alleen kennis van zijn voornemen daartoe voor gemachtigde vissersvaartuigen die ten tijde van de kennisgeving:
 - a) zijn vlag voeren, of
 - b) de vlag van een ander CCAMLR-lid voeren en naar verwachting ten tijde van de visserijactiviteit de vlag van die lidstaat zullen voeren.

4. Wanneer een gemachtigd vissersvaartuig dat overeenkomstig de leden 1, 2 en 3 bij het secretariaat van de CCAMLR is gemeld, om legitieme operationele redenen of wegens overmacht niet aan een krillvisserij kan deelnemen, mag de betrokken lidstaat toestaan dat het wordt vervangen door een ander vissersvaartuig. De betrokken lidstaat brengt in dat geval het CCAMLR-secretariaat, met de Commissie in kopie, onverwijld op de hoogte en verstrekt daarbij:
- a) alle bijzonderheden over het vervangende vissersvaartuig (of de vervangende vissersvaartuigen), inclusief de informatie waarin artikel 3, leden 2 en 3, van Verordening (EG) nr. 601/2004 voorziet; en
 - b) een volledig overzicht van de redenen voor de vervanging, alsmede alle relevante ondersteunende bewijsstukken of referenties.]

AFDELING 5

IOTC-BEVOEGDHEIDSGEBIED

Artikel 30

Beperking van de vangstcapaciteit van vaartuigen die in het IOTC-bevoegdheidsgebied vissen

1. Het maximale aantal vissersvaartuigen van de Unie dat in het IOTC-bevoegdheidsgebied op tropische tonijn mag vissen, en de overeenkomstige in brutotonnage uitgedrukte capaciteit, zijn vastgesteld in bijlage VIII, punt 1.
2. Het maximale aantal vissersvaartuigen van de Unie dat in het IOTC-bevoegdheidsgebied op zwaardvis (*Xiphias gladius*) en witte tonijn (*Thunnus alalunga*) mag vissen, en de overeenkomstige in brutotonnage uitgedrukte capaciteit, zijn vermeld in bijlage VIII, punt 2.
3. De lidstaten kunnen vissersvaartuigen die zijn toegewezen aan een van de in de leden 1 en 2 genoemde visserijen, toewijzen aan de andere visserij, mits zij tegenover de Commissie kunnen aantonen dat deze wijziging niet tot een stijging van de visserijinspanning voor de visbestanden in kwestie leidt.
4. Wanneer een overdracht van capaciteit naar de vloot van een lidstaat wordt voorgesteld, zorgt die lidstaat ervoor dat de over te dragen vissersvaartuigen voorkomen in het register van gemachtigde vaartuigen van de IOTC of in het vaartuigregister van andere ROVB's die tonijnvisserij beheren. Vissersvaartuigen die voorkomen op een ROVB-lijst van vaartuigen die IOO-visserijactiviteiten verrichten, mogen niet worden overgedragen.
5. De lidstaten mogen hun vangstcapaciteit alleen tot boven de in de leden 1 en 2 bedoelde maxima verhogen als zij binnen de grenzen van de bij de IOTC ingediende ontwikkelingsplannen blijven.

Artikel 31

Niet-verankerde FAD's en bevoorradingsvaartuigen

1. Niet-verankerde FAD's worden uitgerust met instrumentboeien. Het gebruik van andere boeien, zoals radioboeien, is verboden.
2. Een ringzegenvaartuig mag op geen enkel moment meer dan 300 operationele boeien volgen.

3. Voor elk ringzegenvaartuig mogen jaarlijks niet meer dan 500 instrumentboeien worden verworven. Geen enkel ringzegenvaartuig heeft op enig moment meer dan 500 instrumentboeien (in voorraad en operationeel).
4. Ten hoogste drie bevoorradingsvaartuigen mogen ondersteuning bieden aan ten minste tien ringzegenvaartuigen, die alle de vlag van een lidstaat voeren. Deze bepaling is niet van toepassing op lidstaten met slechts één bevoorradingsvaartuig.
5. Een enkel ringzegenvaartuig wordt op geen enkel ogenblik ondersteund door meer dan één bevoorradingsvaartuig dat de vlag van een lidstaat voert.
6. De Unie registreert geen nieuwe of aanvullende bevoorradingsvaartuigen in het IOTC-register van gemachtigde vaartuigen.

AFDELING 6

SPRFMO-VERDRAGSGEBIED

Artikel 32 *Pelagische visserijen*

1. Alleen lidstaten die in 2007, 2008 of 2009 in het SPRFMO-verdragsgebied actief pelagische visserijactiviteiten hebben uitgeoefend, mogen in dat gebied op pelagische bestanden vissen met inachtneming van de in bijlage IH vermelde TAC's.
2. De in lid 1 bedoelde lidstaten kunnen de in bijlage IH vermelde vangstmogelijkheden alleen benutten indien zij uiterlijk op de vijftiende dag van de daaropvolgende maand de Commissie de onderstaande informatie toezenden met het oog op doorzending ervan door de Commissie naar het SPRFMO-secretariaat:
 - a) een lijst van vaartuigen die in het SPRFMO-verdragsgebied actief vissen of bij overlading zijn betrokken;
 - b) de maandelijkse vangstaangiften.

AFDELING 7

IATTC-VERDRAGSGEBIED

Artikel 33 *Ringzegenvisserijen*

1. Ringzegenvaartuigen mogen niet vissen op geelvintonijn (*Thunnus albacares*), grootoogtonijn (*Thunnus obesus*) en gestreepte tonijn (*Katsuwonus pelamis*):
 - a) hetzij van 29 juli 2024 00.00 uur tot en met 8 oktober 2024 24.00 uur, hetzij van 9 november 2024 00.00 uur tot en met 19 januari 2025 24.00 uur in het gebied dat wordt begrensd door:
 - de kustlijnen van het Amerikaanse continent langs de Stille Oceaan,
 - lengtegraad 150° WL,
 - breedtegraad 40° NB,
 - breedtegraad 40° ZB;
 - b) van 9 oktober 2024 00.00 uur tot en met 8 november 2024 24.00 uur in het gebied dat wordt begrensd door:
 - lengtegraad 96° WL,

- lengtegraad 110° WL,
 - breedtegraad 4° NB,
 - breedtegraad 3° ZB.
2. Voor elk van de in lid 1 bedoelde vissersvaartuigen dat de vlag van een lidstaat voert, deelt de betrokken vlaggenlidstaat de Commissie vóór 1 april 2024 mee welke van de in lid 1, punt a), genoemde sluitingsperioden het vissersvaartuig heeft gekozen.
 3. Ringzegenvaartuigen die in het IATTC-verdragsgebied op tonijn vissen, houden alle geelvintonijn, grootoogtonijn en gestreepte tonijn die zij vangen, aan boord en laden deze over of landen deze aan.
 4. Lid 3 is niet van toepassing:
 - a) wanneer de vis om andere redenen dan de grootte niet geschikt wordt geacht voor menselijke consumptie;
 - b) indien er tijdens de laatste trek van een visreis onvoldoende ruimte is overgebleven voor alle bij die trek gevangen tonijn.

Artikel 34

Niet-verankerde FAD's

1. Een ringzegenvaartuig zet in het IATTC-verdragsgebied op geen enkel ogenblik meer dan 400 FAD's actief in. Een FAD wordt als actief beschouwd als ze op zee wordt uitgezet, haar locatie begint door te geven en wordt getraceerd door het vaartuig, de eigenaar of exploitant ervan. Een FAD mag alleen aan boord van een ringzegenvaartuig worden geactiveerd.
2. In de 15 dagen vóór aanvang van de overeenkomstig artikel 33, lid 1, punt a), van deze verordening gekozen sluitingsperiode mogen ringzegenvaartuigen in het IATTC-verdragsgebied:
 - a) geen FAD's uitzetten;
 - b) en moeten zij het oorspronkelijk uitgezette aantal FAD's terughalen.

Artikel 35

Vangstbeperkingen voor grootoogtonijn in de beugvisserij

De totale jaarlijkse vangsten grootoogtonijn in het IATTC-verdragsgebied door beugvisserijvaartuigen van elke lidstaat zijn vermeld in bijlage IL.

Artikel 36

Verbod op de visserij op oceanische witpunthaaien

1. Het is verboden in het IATTC-verdragsgebied te vissen op oceanische witpunthaaien (*Carcharhinus longimanus*) en delen of volledige karkassen van in dat gebied gevangen oceanische witpunthaaien aan boord te houden, over te laden, aan te landen, op te slaan, voor verkoop aan te bieden of te verkopen.
2. Incidenteel gevangen exemplaren van oceanische witpunthaaien worden ongedeed gelaten en onmiddellijk vrijgelaten door de exploitant van het vissersvaartuig.
3. De exploitanten van vissersvaartuigen registreren het aantal teruggezette exemplaren, met vermelding van de toestand (levend of dood) en delen deze informatie mee aan

de lidstaat waarvan zij onderdaan zijn. De lidstaten dienen die tijdens 2023 verzamelde informatie uiterlijk op 31 januari 2024 bij de Commissie in.

Artikel 37

Verbod op de visserij op roggen van het geslacht Mobula

Vissersvaartuigen van de Unie mogen in het IATTC-verdragsgebied niet vissen op roggen van het geslacht *Mobula* (familie *Mobulidae*, inclusief de geslachten *Manta* en *Mobula*), noch delen of volledige karkassen van in dat gebied gevangen roggen van het geslacht *Mobula* aan boord houden, overladen, aanlanden, opslaan, voor verkoop aanbieden of verkopen. Zodra zij zien dat roggen van het geslacht *Mobula* zijn gevangen, laten zij deze onmiddellijk, en waar mogelijk levend en ongedeerd, vrij.

[AFDELING 8 SEAFO-VERDRAGSGEBIED

Artikel 38

Verbod op de visserij op diepzeehaaien

De gerichte visserij op de volgende diepzeehaaien in het Seafo-verdragsgebied is verboden:

- a) spookkathaai (*Apristurus manis*);
- b) gevlekte gladde lantaarnhaai (*Etmopterus bigelowi*);
- c) kortstaartlantaarnhaai (*Etmopterus brachyurus*);
- d) grote lantaarnhaai (*Etmopterus princeps*);
- e) gladde lantaarnhaai (*Etmopterus pusillus*);
- f) roggen (*Rajidae*);
- g) fluweelijshaai (*Scymnodon squamulosus*);
- h) haaien van de *Selachimorpha*-superorde;
- i) doornhaai (*Squalus acanthias*).]

[AFDELING 9 WCPFC-VERDRAGSGEBIED

Artikel 39

Voorwaarden voor de visserij op grootoogtonijn, geelvintonijn, gestreepte tonijn en Zuid-Pacifische witte tonijn

1. De lidstaten zorgen ervoor dat niet meer dan 403 visdagen worden toegekend aan ringzegenvaartuigen die in het ten zuiden van 20° ZB gelegen gedeelte van het WCPFC-verdragsgebied vissen op grootoogtonijn (*Thunnus obesus*), geelvintonijn (*Thunnus albacares*) en gestreepte tonijn (*Katsuwonus pelamis*).
2. Vissersvaartuigen van de Unie mogen niet gericht vissen op Zuid-Pacifische witte tonijn (*Thunnus alalunga*) in het WCPFC-verdragsgebied ten zuiden van 20° ZB.
3. De lidstaten zorgen ervoor dat de vangsten van grootoogtonijn (*Thunnus obesus*) door beugvisserijvaartuigen in 2024 niet meer bedragen dan de limieten die zijn vastgesteld in tabel 1 van bijlage IG.

Artikel 40
Beheer van de visserij met FAD's

1. In het gedeelte van het WCPFC-verdragsgebied tussen 20° NB en 20° ZB mogen ringzegenvaartuigen tussen 1 juli 2024 00.00 uur en 30 september 2024 24.00 uur geen FAD's uitzetten, er werkzaamheden aan verrichten of bij de FAD's netten uitzetten.
2. Naast het verbod van lid 1 is het in het WCPFC-verdragsgebied op volle zee tussen 20° NB en 20° ZB verboden netten bij FAD's uit te zetten tijdens twee extra maanden, hetzij van 1 april 2024 00.00 uur tot en met 31 mei 2024 24.00 uur, hetzij van 1 november 2024 00.00 uur tot en met 31 december 2024 24.00 uur.
3. Elke betrokken lidstaat bepaalt welke van de in lid 2 genoemde sluitingsperiodes geldt voor ringzegenvaartuigen die zijn vlag voeren. De lidstaten stellen de Commissie uiterlijk op 15 februari 2024 in kennis van de gekozen sluitingsperiode. De Commissie stelt het secretariaat van de WCPFC vóór 1 maart 2024 in kennis van de door de lidstaten gekozen sluitingsperiodes.
4. Elke lidstaat zorgt ervoor dat geen enkel van zijn ringzegenvaartuigen op enig moment meer dan 350 FAD's met geactiveerde instrumentboeien uitzet op zee. Boeien mogen uitsluitend aan boord van een ringzegenvaartuig worden geactiveerd.

Artikel 41
Maximaal aantal vissersvaartuigen van de Unie dat op zwaardvis mag vissen

Het maximale aantal vissersvaartuigen van de Unie dat in de gebieden van het WCPFC-verdragsgebied ten zuiden van 20° ZB op zwaardvis (*Xiphias gladius*) mag vissen, is vastgesteld in bijlage IX.

Artikel 42
Vangstbeperkingen voor zwaardvis in de beugvisserij ten zuiden van 20° ZB

De lidstaten zorgen ervoor dat vangsten van zwaardvis (*Xiphias gladius*) in 2024 ten zuiden van 20° ZB door beugvisserijvaartuigen niet groter zijn dan de in tabel 2 van bijlage IG vastgestelde limiet. Zij zorgen er ook voor dat de visserijinspanning voor zwaardvis daardoor niet verschuift naar het gebied ten noorden van 20° ZB.]

AFDELING 10
BERINGZEE

Artikel 43
Verbod op de visserij op Alaskapollak in de volle zee van de Beringzee

De visserij op Alaskapollak (*Gadus chalcogrammus*) in de volle zee van de Beringzee is verboden.

AFDELING 11

SIOFA-OVEREENKOMSTGEBIED

Artikel 44

Beperkingen op de bodemvisserij

De lidstaten zorgen ervoor dat de onder hun vlag varende vissersvaartuigen die in het Siofa-overeenkomstgebied vissen:

- a) hun jaarlijkse bodemvisserijinspanning beperken tot het in bijlage X vastgestelde niveau;
- b) niet aan bodemvisserij doen, behalve met demersale beuglijnen; en
- c) niet vissen in de tussentijds beschermde gebieden Atlantis Bank, Coral, Fools Flat, Middle of What en Walter's Shoal, zoals omschreven in bijlage IK, behalve indien demersale beuglijnen worden gebruikt en mits tijdens de visserij in die gebieden te allen tijde een wetenschappelijk waarnemer aan boord is.

Artikel 45

Maatregelen voor de visserij op ijsheek

De lidstaten zorgen ervoor dat de onder hun vlag varende vissersvaartuigen die in het Siofa-overeenkomstgebied op ijsheken (*Dissostichus* spp.) vissen:

- a) niet vissen op diepten van minder dan 500 meter;
- b) te allen tijde ten minste één wetenschappelijk waarnemer aan boord hebben die ernaar streeft 25 % van de opgehaalde haken per lijn te observeren tijdens de hele duur van de visserijactiviteit; en
- c) ijsheken merken en terugzetten naar rato van minstens vijf vissen per ton gevangen onverwerkte vis. Zodra dertig of meer ijsheken zijn gevangen, geldt voor gemerkte vrijlatingen een minimale-overlappingsstatistiek van ten minste 60 %.

Artikel 46

Verbod op de gerichte visserij op diepzeehaaien

De gerichte visserij op de volgende diepzeehaaien in het Siofa-overeenkomstgebied is verboden:

- (a) Portugese ijshaai (*Centroscymnus coelolepis*), behalve in het kader van de in bijlage IK vastgestelde toegestane bijvangst;
- (b) spitssnuitsnavelhaai (*Deania calceus*);
- (c) ruwe doornhaai (*Centrophorus granulosus*);
- (d) zwarte haai (*Dalatias licha*);
- (e) *Bythaelurus bachi*;
- (f) *Chimaera buccanigella*;
- (g) *Chimaera didierae*;
- (h) *Chimaera willwatchi*;
- (i) langsnuitijshaai (*Centroselachus crepidater*);

- (j) tokkelijshaai (*Scymnodon plunketi*);
- (k) fluweelijshaai (*Zameus squamulosus*);
- (l) Etmopterus alphas;
- (m) kleinbuikkathaai (*Apristurus indicus*);
- (n) Harriota raleighana;
- (o) Bythaelurus tenuicephalus;
- (p) franjehaai (*Chlamydoselachus anguineus*);
- (q) grootoogzeskieuwshaai (*Hexanchus nakamurai*);
- (r) gladde lantaarnhaai (*Etmopterus pusillus*);
- (s) Antarctische sluimerhaai (*Somniosus antarcticus*);
- (t) koboldhaai (*Mitsukurina owstoni*);
- (u) Etmopterus viator;
- (v) gevlekte gladde lantaarnhaai (*Etmopterus bigelowi*);
- (w) schubzwelghaai (*Centrophorus squamosus*);
- (x) kleine zwelghaai (*Centrophorus uyato*);
- (y) kortstekeldoornhaai (*Squalus mitsukurii*);
- (z) Deania quadrispinosa;
- aa) pijlpuntsnavelhaai (*Deania profundorum*)
- ab) smalsnuitdraakvis (*Harriotta raleighana*);
- ac) *Bathyraja tunae*;
- ad) peddelsnuitdraakvis (*Rhinochimaera africana*).

TITEL III

VANGSTMOGELIJKHEDEN VOOR VISSERSVAARTUIGEN VAN DERDE LANDEN IN WATEREN VAN DE UNIE

Artikel 47

Vissersvaartuigen die de vlag van Noorwegen voeren en vissersvaartuigen die de vlag van de Faeröer voeren

Vissersvaartuigen die de vlag van Noorwegen of van de Faeröer voeren, kunnen door de Commissie worden gemachtigd om in de wateren van de Unie te vissen voor zover de in bijlage I vastgestelde TAC's in acht worden genomen en wordt voldaan aan de voorwaarden van deze verordening en van titel III van Verordening (EU) 2017/2403 en de uitvoeringsbepalingen daarvan.

Artikel 48

Vissersvaartuigen die de vlag van het Verenigd Koninkrijk voeren en in het Verenigd Koninkrijk, het baljuwschap Guernsey, het baljuwschap Jersey of Isle of Man zijn

geregistreerd en een vergunning hebben gekregen van een visserijautoriteit van het Verenigd Koninkrijk

Vissersvaartuigen die de vlag van het Verenigd Koninkrijk voeren, in het Verenigd Koninkrijk, het baljuwschap Guernsey, het baljuwschap Jersey of Isle of Man zijn geregistreerd en een vergunning hebben gekregen van een visserijautoriteit van het Verenigd Koninkrijk, kunnen door de Commissie worden gemachtigd om in de wateren van de Unie te vissen voor zover de in bijlage I vastgestelde TAC's in acht worden genomen en wordt voldaan aan de voorwaarden van deze verordening en van Verordening (EU) 2017/2403 en de uitvoeringsbepalingen daarvan.

Artikel 49

Quotaoverdrachten aan en quota-uitwisselingen met het Verenigd Koninkrijk

1. Elke overdracht of uitwisseling van quota tussen de Unie en het Verenigd Koninkrijk vindt plaats overeenkomstig dit artikel.
2. Een lidstaat die voornemens is quota over te dragen aan of uit te wisselen met het Verenigd Koninkrijk, kan met het Verenigd Koninkrijk de contouren van de quotaoverdracht of -uitwisseling bespreken. De betrokken lidstaat stelt de Commissie in kennis van die contouren.
3. Indien de Commissie de door de betrokken lidstaat gemelde contouren van de quotaoverdracht of -uitwisseling als bedoeld in lid 2, bekrachtigt, maakt zij onverwijld kenbaar dat zij ermee instemt gebonden te zijn door die quotaoverdracht of -uitwisseling. De Commissie stelt het Verenigd Koninkrijk en de lidstaten in kennis van de overeengekomen quotaoverdracht of -uitwisseling.
4. Vangstmogelijkheden die in het kader van de overeengekomen quotaoverdracht of -uitwisseling ontvangen zijn van of overgedragen zijn aan het Verenigd Koninkrijk, worden vanaf het moment waarop van de quotaoverdracht of -uitwisseling overeenkomstig lid 3 is kennisgegeven, beschouwd als quota die zijn toegevoegd aan of in mindering zijn gebracht op de toewijzing van de betrokken lidstaat. Overeenkomstig het beginsel van relatieve stabiliteit van visserijactiviteiten mogen dergelijke overdrachten en uitwisselingen geen invloed hebben op de verdeelsleutel voor de toewijzing van vangstmogelijkheden aan de lidstaten.

Artikel 50

Vissersvaartuigen die de vlag van Venezuela voeren

Voor vissersvaartuigen die de vlag van Venezuela voeren, gelden de voorwaarden van deze verordening en van titel III van Verordening (EU) 2017/2403 en de uitvoeringsbepalingen daarvan.

Artikel 51

Vismachtigingen

Het maximale aantal vismachtigingen voor vissersvaartuigen van derde landen die in de wateren van de Unie actief zijn, is vastgesteld in deel B van bijlage V.

Artikel 52

Voorwaarden voor de aanlanding van vangsten en bijvangsten

De voorwaarden van artikel 7 van deze verordening zijn van toepassing op de vangsten en bijvangsten van vissersvaartuigen van derde landen die met een in artikel 51 van deze verordening bedoelde vismachtiging vissen.

[Artikel 53 van deze verordening zal worden bijgewerkt na het overleg tussen de Unie en de derde landen.]

Artikel 53

Verboden soorten

1. Vissersvaartuigen van derde landen mogen de onderstaande soorten, wanneer deze in wateren van de Unie worden aangetroffen, niet bevissen, aan boord houden, overladen of aanlanden:
 - a) sterrog (*Amblyraja radiata*) in de wateren van de Unie van de ICES-sectoren 3a en 7d; de wateren van de Unie van ICES-deelgebied 4;
 - b) vleetsoorten-complex (*Dipturus batis*) (*Dipturus* cf. *flossada* en *Dipturus* cf. *intermedia*) in de wateren van de Unie van de ICES-deelgebieden 3, 4 en 6 tot en met 10;
 - c) ruwe haai (*Galeorhinus galeus*) wanneer wordt gevist met beuglijnen in de wateren van de Unie van de ICES-deelgebieden 4 en 6 tot en met 8;
 - d) zwarte haai (*Dalatias licha*), spitssnuitsnavelhaai (*Deania calceus*), schubzwelghaai (*Centrophorus squamosus*), grote lantaarnhaai (*Etmopterus princeps*) en Portugese ijshaai (*Centroscyrnus coelolepis*) in de wateren van de Unie van ICES-deelgebied 4;
 - e) haringhaai (*Lamna nasus*) in alle wateren van de Unie;
 - f) stekelrog (*Raja clavata*) in de wateren van de Unie van ICES-sector 3a;
 - g) golfrog (*Raja undulata*) in de wateren van de Unie van de ICES-deelgebieden 6 en 10;
 - h) gitaarrog (*Rhinobatos rhinobatos*) in de wateren van de Unie van de Middellandse Zee;
 - i) walvishaai (*Rhincodon typus*) in alle wateren van de Unie.
2. Incidenteel gevangen exemplaren van de in lid 1 genoemde soorten worden ongedeerd gelaten en onmiddellijk vrijgelaten.

TITEL IV SLOTBEPALINGEN

Artikel 54

Wijzigingen van Verordening (EU) 2023/194

Deel F van bijlage IA bij Verordening (EU) 2023/194 wordt gewijzigd overeenkomstig bijlage XI bij deze verordening.

Artikel 55
Comitéprocedure

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij Verordening (EU) nr. 1380/2013 ingestelde Comité voor de visserij en de aquacultuur. Dat comité is een comité in de zin van Verordening (EU) nr. 182/2011.
2. Indien naar dit lid wordt verwezen, is artikel 5 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.

Artikel 56
Overgangsbepalingen

De artikelen 9 tot en met 13, 15 tot en met 18, 22, 25, 36 tot en met 38, 43, 46 en 53 blijven in 2025 van overeenkomstige toepassing tot de inwerkingtreding van de verordening tot vaststelling van de vangstmogelijkheden voor 2025.

Artikel 57
Inwerkingtreding en toepassing

Deze verordening treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing van 1 januari 2024 tot en met 31 december 2024. Niettemin geldt het volgende:

- (a) artikel 12, leden 1 en 6, is van toepassing van 1 januari 2024 tot en met 31 maart 2025;
- (b) artikel 12, leden 2 tot en met 5, is van toepassing van 1 april 2024 tot en met 31 maart 2025;
- (c) artikel 21 is van toepassing van 1 januari 2024 tot en met 31 januari 2025;
- (d) de artikelen 27, 28 en 29 en bijlage VII zijn van toepassing van 1 december 2023 tot en met 30 november 2024;
- (e) artikel 26, lid 2, is van toepassing van 17 december 2023 tot en met 31 december 2024;
- (f) artikel 33, lid 1, punt a), is van toepassing van 1 januari 2024 tot en met 19 januari 2025;
- (g) bijlage I is ook van toepassing in 2025 en 2026, indien dat in die bijlage is gespecificeerd;
- (h) bijlage IK is van toepassing van 1 december 2023 tot en met 30 november 2024, indien dat in die bijlage is gespecificeerd;
- (i) bijlage II is van toepassing van 1 februari 2024 tot en met 31 januari 2025;
- (j) [De maximuminstandhoudingsreferentiegrootte voor doornhaai (DGS/03A-C., DGS/2AC4-C en DGS/15X14) is niet langer van toepassing met ingang van de datum waarop een gedelegeerde handeling tot invoering van overeenkomstige maatregelen en tot regeling van de behandeling van vangsten van die bestanden van meer dan 100 cm van toepassing wordt.]
- (k) De vangst- en inspanningsbeperkingen die bij deze verordening zijn vastgesteld voor 2024 en, waar zulks in deze verordening is gespecificeerd, ook voor 2025 en 2026,

blijven in 2025 en in voorkomend geval in 2026 en 2027 van toepassing, uitsluitend met het oog op:

- i) uitwisselingen op grond van artikel 16, lid 8, van Verordening (EU) nr. 1380/2013;
- ii) kortingen en nieuwe toewijzingen op grond van artikel 37 van Verordening (EG) nr. 1224/2009;
- iii) de overeenkomstig artikel 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 en artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 ingehouden hoeveelheden; en
- iv) verlagingen en verminderingen op grond van de artikelen 105, 106 en 107 van Verordening (EG) nr. 1224/2009.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad
De voorzitter